ΚΥΘΗΡΙΟΙ. μὴν ἀπατᾶσθε. Συγκοινωνίαν οὐδέποτε θ' ἀποκτήσετε ἐὰν δὲν κάμετε λιμάνι.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ὑποφέρετε ταξειδεύοντες, καὶ δώσατε τὸν ὀβολόν σας γιὰ τὸ λιμάνι.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ! Αὐτὸ ἂς εἶνε ἡ μοναδικὴ σκέψις παντὸς Κυθηρίου ἀγαπῶντος τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγάλωσε.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΤΡΙΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1925—ΑΡΙΘ 13

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Εἰς τὸν κ. Δηλαβέρην ταμίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Λιμένος ἀπεστάλησαν ἐκ Baltimore, md **τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων Κυθηρίων δολλάρια 640 κατὰ τὸν κάτωθι ὀνομαστικὸν κατάλογον.**

1	Κυρία	Παναγιωτίτσα Θεοδ. Καβάκου	Δολλάρια 100
2	Κύριος	Κωνσταντῖνος Ἀνδρ. Καβάκος	» 75
3	»	Δημήτριος Θ. Τζωρτζόπουλος	» 50
4	»	Παναγ. Δημ. Μαγουλᾶς	» 40
5	»	Ἀνδρέας Ἀναστ. Κορωναῖος	» 40
6	»	Δημήτρ. Χαρ. Κορωναῖος	» 40
7	»	Παναγ. Ἐμμ. Ἀνδρόνικος	» 30
8	»	Γεώργιος Δημ. Βαγγῆς	» 25
9	»	Γεώργιος Θωμ. Μάγειρος	» 25
10	»	Γεώργιος Ἐμμ. Τριφύλλης	» 25
11	»	Σπυρίδων Γαβρίλης	» 20
12	»	Γρηγόριος Φάρος	» 15
13	»	Δημήτριος Φάρος	» 15
14	»	Παναγιώτης Τ. Τζωρτζόπουλος	» 15
15	»	Εὐάγγελος Τ. Τζωρτζόπουλος	» 15
16	»	Νικόλαος Κ. Τζοβάννης	» 10
17	»	Θεόδωρος Κ. Τζοβάννης	» 10
18	»	Παναγιώτης Ἀντ. Μαγουλᾶς	» 10
19	»	Σπυρίδων Εὐστ. Μεγαλοκονόμος	» 10
20	»	Κωνσταντῖνος Δημ. Μαγουλᾶς	» 10
21	»	Ἰωάννης Χλέντζος	» 10
22	»	Θεόδωρος Κορωναῖος	» 10
23	»	Παναγιώτης Γεωρ. Κορωναῖος	» 10
24	»	Ἀνδρέας Γεωργ. Καλοπαίδης	» 10
25	»	Ἰωάννης Ψωμμᾶς	» 10
26	»	Νικόλαος Γεωργ. Κορωναῖος	» 5
27	»	Κωνσταντῖνος Σκλαβοῦνος	» 5
		Ἦτοι δολλάρια ἐν ὅλῳ	640

Θερμὰ συγχαρητήρια ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς συμπολίτας μας τούτους τοὺς ἀποκριθέντας τόσον προθύμως εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐδικωτέρας μας Πατρίδος.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

Ἀγαπητὲ ΔΥΑΟΦΡΩΝ,

Μὲ μεγάλη προσοχὴ ἐδιάβασα τὰς ἐπιστολάς σου γιὰ τὴ γυναικεία ἀστάθεια. Βέβαια, καὶ σ' αὐτὸ συμφωνῶ μὲ τοὺς ποιητάς σου, ὅτι μέγα ρόλο εἰς τὴν ἀστάθειά μας αὐτὴ παίζει ἡ ἡλικία. Τὸ ἴδιο ὅμως ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς καὶ γιὰ σᾶς.

Ἀλλ' ἡ ἀστάθεια τῶν γυναικῶν δὲν ἔχει νομίζω πάντοτε ἀφορμὴ τὴν διαφορὰν τῆς ἡλικίας. Ἀσταθεῖς μᾶς κάνει κυρίως ἡ ἄρνησις τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων μας, καὶ ἡ ἰδική σας συμπεριφορὰ εἰς τὰς μεταξύ μας σχέσεις.

Ποῖα γυναῖκα π.χ. παντρεμμένη θὰ μετέβαλλε χαρακτῆρα ἂν ὁ ἄνδρας της δὲν τῆς ἔκανε ἀπιστίες, ἢ δὲν ἦτο ἀσταθὴς καὶ ἀδιάφορος; Πόσοι καὶ πόσοι ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἐνῶ εἶναι ἀναίσθητοι καὶ συγχρόνως ζηλιάρηδες, δίσπιστοι καὶ ἄγρυπνοι φύλακες τῆς σταθερότητός μας δὲν κάνουν ἄλλο παρὰ ν' ἀξιοῦν ἀπὸ μᾶς νὰ ἤμεθα ἀναίσθητες εἰς τὰς τοιούτου εἴδους ὕβρεις των καὶ νὰ κύπτωμεν τὴν κεφαλὴν ἀδιαμαρτυρήτως ὅταν εἰς τὸν ἐρωτικὸ πόθο μας, ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ τὸ εὐγενέστερο καὶ τὸ ὑψηλότερο συναίσθημα μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Φύσις μᾶς ἐπροίκισε, μᾶς ἀντιτάσσουν τὸν κόρο ποῦ ἐδοκίμασαν σὲ αὐλαῖς ξέναις;

Μᾶς κατηγορῆτε ἀπίστους. Ἀλλὰ διάβασε σὲ παρακαλῶ τὸν Κάτουλο. Οἱ περισσότεροι τῶν ἀνδρῶν λέγει εἶνε ἄπιστοι. Οὔτε ἕνας δὲν ὑπάρχει γιὰ τὸν ὁποῖον οἱ γυναῖκες νὰ ἠμποροῦν νὰ ὑπηρεφανευθοῦν, οὐδὲ ἕνος ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὰς ἀπατᾷ ἢ νὰ μὴν εἶνε ἕτοιμος νὰ τὰς ἀπατήσῃ!

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, καὶ ἂν ἀκόμη συνέβαινε νὰ εἴχαμε μεῖς τὸ ἄδικο γιὰ τὴν ἀστάθειά μας καὶ μάλιστα εἰς τὸ γάμο, πάλι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς κατηγορήσετε μὲ τόση εὐκολία μὲ ὅσην εἶχεν ὁ Ρουσὼ νὰ κατηγορῇ ὅλα μας τὰ ἐλαττώματα. Διότι, καὶ τὸ γνωρίζετε βέβαια αὐτό, εἶνε ἀδύνατο νὰ εὑρεθῇ μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἀπόλυτος ἰσότης ἡλικίας, αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ λείψῃ ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀφοσίωσις ποῦ ἀπὸ μᾶς γυρεύετε.

Βεβαίως ἡ ἀπιστία τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἡ ἀστάθεια τοῦ χαρακτῆρος, ὄχι μόνον τοῦ ἰδικοῦ μας ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδικοῦ σας, εἶνε συμφορὰ γιὰ ὅσους ἔννοιωσαν τὴν εὐτυχίᾳ ποῦ προκαλεῖ ἡ ἀμοιβαία ἀφωσίωσις. Ἀλλ' εἶνε εὔκολο ἄραγε εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν νὰ καταστρέψῃ ἕνα τόσο ἰσχυρὸ ἐμπόδιο εἰς τὴν εὐτυχία ὅπως εἶνε ἡ ἀπιστία; Δύσκολο νομίζω πρᾶγμα, διότι καὶ ἡ ἀπιστία ἔχει συχνὰ τὶς πηγές της ἔξω κι' ἀπ' αὐτὴ τὴ θέλησί μας. Κι' αὐτὸ θὰ ἔπρεπε μὲ προσοχὴ νὰ ἐξετασθῇ.

Ἡ κ. de Rieux γράφει κάτι σχετικῶς μὲ αὐτό. «Ὑπάρχει μέσα μας, λέγει ἕνα αἰώνιο ἐμπόδιο εἰς τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία. Καὶ αὐτὸ εἶνε ἡ πλῆξις, ὁ κόρος ὅπως θέλετε πές τε το, ἀπὸ τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα κατέχομεν, καὶ ὁ πόθος γιὰ κεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχομεν. Ἕνας ἔχει ἕνα ὡραῖο σπῆτι καὶ ἐν τούτοις ζηλεύει τὸ σπῆτι τοῦ φίλου του. Ἐκεῖνο τοῦ ἀρέσει περισσότερο διότι ἡ τοποθεσία εἶνε ὡραιότερη καὶ τοῦ γούστου του, καὶ ἔχει διαμερίσματα καλύτερα ταξινομημένα. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶχε τὸ σπῆτι αὐτό. Ἔπειτα βλέπει ἕνα ἄλλο ποῦ καὶ αὐτὸ τὸν ἐλκύει καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὁ ἔρως, τὸ πάθος αὐτὸ ποῦ ἔγεινε γιὰ νὰ μᾶς κάμῃ εὐτυχεῖς ὅταν εἶνε βαθυὰ αἰσθητὸς, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς φέρῃ εὐτυχία. Ἡ ἀπιστία, μόλυσμα τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἔρχεται νὰ ταράξῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς πλέον στερεοὺς δεσμούς. Γι' αὐτὸ ἐκ τῆς ἀπιστίας προέρχεται ἡ ἀπώλεια τῆς ὑγείας, τῆς τιμῆς καὶ ἐνίοτε τῆς ζωῆς. Ἡ ἀπιστία ἐπροξένησε περισσότερο κακὸ ἀπὸ ὅλα μαζὶ τ' ἄλλα ἐλαττώματα. Καὶ ἐν τούτοις τὴν ἀπιστία κανεὶς δὲν τὴν λογιαριάζει, ἀκόμη καὶ ὅταν ὑποχράφει συμβόλαια ἢ ἀναλαμβάνει ὑποχρεώσεις. Δίδει μόνον ὑποσχέσεις ὅτι θὰ τηρήσῃ τὸν λόγον του, καὶ φαντάζεται ἀκόμη ὅτι εὔκολα θὰ τὸν διατηρήσῃ. Ἐν τούτοις καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ ξεχνᾶ καὶ συμβόλαια καὶ ὑποσχέσεις ὁσάκις τοῦ δοθῇ εὐκαιρία γιὰ νὰ τὰς παραβιάσῃ.»

Εἶνε πράγματι φρικτὸ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅσα κακὰ προξενεῖ ἡ ἀπιστία. Ἀλλ' εἶνε ἐξ ἴσου φρικτὸ ἀλλὰ καὶ ἄδικο, νὰ χαρακτηριζόμεθα μεῖς ἡ γυναῖκες ὡς ἄπιστες καὶ ὡς ἀσταθεῖς τὸν χαρακτῆρα. Καὶ δὲν γνωρίζω δυστυχῶς πολλοὺς ποῦ νὰ μᾶς ὑπεστήριξαν εἰς τὸ ζήτημα αὐτό. Μόνον ὁ Louis Denoyers νομίζω νὰ λέγῃ κάπου, ὅτι ὅλοι κατηγοροῦν τὴν ἀστάθειαν τῆς γυναικὸς ἀλλὰ μόνον ὅταν γίνονται θύματά της. Τὴν εὑρίσκουν ὅμως χαριτωμένην ὅταν γίνονται αὐτοὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀσταθείας της καὶ τῶν ἀπιστιῶν της.

Δικαιοσύνη λοιπὸν γιὰ μᾶς δὲν ὑπάρχει ἐξ αἰτίας τοῦ ἐγωϊσμοῦ σας. Καὶ ὅμως ὁ Dufresny ὁμιλεῖ καθαρά: «Οἱ ἄνδρες, λέγει, θὰ ἐδικαίωναν τῆς γυναῖκες ἂν ἠμποροῦσαν νὰ μιλήσουν χωρὶς πάθος. Ἀλλὰ δὲν ὁμιλοῦν, καὶ μάλιστα γιὰ κεῖνες ποῦ μένουν ψυχρὲς γι' αὐτοὺς καί ἀδιάφορες εἶνε δὲ προδιαθετειμένοι γιὰ κεῖνες ποῦ ἀγαποῦν, καὶ πάντοτε καταρῶνται ἐκεῖνες ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν ἐκατόρθωσαν ν' ἀγαπηθοῦν.»

Σὲ ἀσπάζομαι
ΑΡΤΕΜΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Αἱ προκύψασαι κατὰ τὴν συζήτησιν μεταξὺ τῆς Σερβίας καὶ ἡμῶν δυσχέρειαι πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συμμαχίας, καὶ ἄλλαι ἐξωτερικαὶ δυσκολίαι τὰς ὁποίας συνήντων αἱ Δημοκρατικαὶ Κυβερνήσεις ἀνὰ πᾶν βῆμά των, καὶ τὰ ὀγκώδη ἐσωτερικὰ προβλήματα, ὡς π. χ. τὸ προσφυγικὸν κλπ. τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των εἶνε διαιρεμένα προεκάλεσαν τὴν ἐξέγερσιν τοῦ στρατεύματος καὶ ὁδήγησαν αὐτὸ εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου.

Ἡ νέα αὐτὴ στρατιωτικὴ Ἐπανάστασις ἤτις δημιουργεῖ νέαν κατάστασιν πραγμάτων εἰς τὸν τόπον εἶνε ἀναμφισβητήτως καὶ τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα λείπουν οἱ ἰσχυροὶ ἐκεῖνοι πολιτικοὶ ἄνδρες οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξαγάγουν αὐτὴν ἀπὸ τὴν κρίσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ τὴν ἔρριψε, καὶ νὰ τῆς ἐμφυσήσουν νέαν πνοὴν καὶ νέαν ζωὴν ἀνάλογον πρὸς τοὺς πόθους τῆς κοινῆς γνώμης.

Ποῖα θὰ εἶνε τὰ ἐπακόλουθα τῆς νέας αὐτῆς μεταβολῆς οὐδεὶς εἶνε δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ. Διὰ τοῦτο ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως ἡ Πατρίς μας ἐξέλθῃ ἀπὸ αὐτὴν μὲ κέρδος τοὐλάχιστον τὴν γαλήνην καὶ τὴν χρηστὴν Διοίκησιν τὴν ὁποίαν ὁ λαός της τόσον ἐπόθησε.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τὸ θλιβερὸν γεγονὸς τοῦ πνιγμοῦ ἐν Καγαλίῳ ἑνὸς μαθητοῦ τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων καὶ τῆς μάμμης του, ζωηρῶς συνεκίνησε τὴν Κυθηραϊκὴν κοινωνίαν ἥτις καὶ ἔσπευσε νὰ ἐκδηλώσῃ διὰ τοῦτο τὴν λύπην της παντοιοτρόπως.

Τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον διότι ἐκτὸς τῆς σημασίας τῆς ἀπωλείας δύο ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, ἐνέχει καὶ ἄλλην σημασίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐξαιρετικῶς τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν τοῦ ὁποίου τὰ τέκνα παιδαγωγοῦνται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου μας.

Ὁ πνιγεὶς κατὰ τόσον τραγικὸν τρόπον δεκαεπταετὴς μαθητὴς εἶχε συνδεθῇ δι' ἐρωτικοῦ αἰσθήματος μετὰ νεάνιδος, ἐντίμου βεβαίως οἰκογενείας, τὴν ὁποίαν καὶ ἠρραβωνίσθη καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς ὁποίας ἀπώλεσε τὴν ζωήν του. Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει κάθε κυθήριον νὰ ἐρωτήσῃ, ποίου εἴδους ἐκπαίδευσις γίνεται εἰς τὰ σχολεῖά μας ὅταν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, μείρακες ἀκόμη, ἀφίνονται ἐλεύθεροι νὰ αἰσθηματολογοῦν καὶ νὰ κανονίζουν κατὰ τρόπον ἀπάδοντα πρὸς τὰ ἤθη μας καὶ τὰς οἰκογενειακάς μας παραδόσεις τὸ οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν των μέλλον;

Πῶς εἶνε δυνατὸν, ἕνας μαθητὴς ὅστις ἔχει ἀνάγκην ἀπολύτου πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς συγκεντρώσεως διὰ νὰ μελετήσῃ τὰ μαθήματά του, ν' ἀφίεται ἐλεύθερος καὶ ἄνευ ἐπιβλέψεως ἀπὸ τοὺς διδασκάλους του, νὰ καλλιεργῇ παραλλήλως πρὸς τὸ συντακτικὸν καὶ τὸν ἔρωτα; Οὐδεὶς νομίζομεν κυθήριος πατὴρ θ' ἀνεχθῇ ποτὲ, ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἐμπεποτισμένος μὲ προοδευτικὰς ἀρχάς, νὰ ἴδῃ τὸ παιδί του ἐπιστρέφον εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον ὄχι μόνον μὲ τὸ ἀπολυτήριον μιᾶς Γυμνασιακῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ συζύγου ἢ καὶ τέκνου ἴσως εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Διὰ τοῦτο καὶ ἐν προκειμένῳ εἶνε βαρυτάτη ἡ εὐθύνη τῶν καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων ἀπέναντι τῆς ὁλότητος τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθύνη τῆς κοινωνίας τῆς Χώρας ἥτις θὰ ἔπρεπε πάσῃ θυσίᾳ νὰ προφυλάξῃ τὸ Γυμνάσιον ἀπὸ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐντύπωσιν ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε μόνον χρήσιμον εἰς αὐτὴν ὡς παιδαγωγικὸν κέντρον, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσον ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγάμων θηλέων μελῶν της.

Ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ὅστις ἐχαιρέτησε τὴν ἵδρυσιν τοῦ Γυμνασίου μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς, συζητεῖ καὶ σχολιάζει δυσμενέστατα τὸ γεγονὸς αὐτὸ, ἐρχόμενον δυστυχῶς νὰ πιστοποιήσῃ, ὅτι εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ὑπάρχει κάτι τι τὸ πραγματικῶς σάπιο, τὸ ὁποῖον βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΠΑΙΤΕΙ ΗΘΗ ΑΥΣΤΗΡΑ

Διὰ τὴν ἐποχὴν τὴν ὁποίαν διανύομεν ἀναγκαῖον θεωροῦμεν ν' ἀκουσθῶσιν οἱ κατωτέρω ἐπίκαιροι πάντοτε λόγοι τοῦ Γκυζώ. Λέγει λοιπὸν ὁ διάσημος Γάλλος ἱστορικός:

«Συντηρητικοὶ ἢ φιλελεύθεροι, χριστιανοὶ ἢ ἐλευθερόφρονες, πάντες οἱ πεφωτισμένοι καὶ σπουδαῖοι ἄνθρωποι συμφωνοῦσι σήμερον εἰς τοῦτο, ὅτι θρηνοῦσι τὴν κατὰ τὴν ἐποχήν μας ἐπικράτησιν τῶν ὑλικῶν συμφερόντων, τὴν δίψαν τῶν φυσικῶν καὶ κοινῶν ἀπολαύσεων καὶ τὰς ἐκεῖθεν πηγαζούσας συνηθείας τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς τρυφηλότητος. Ἔχουσι δὲ δίκαιον. Κατὰ τὰς ἡμέρας μας, διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐποχῆς μας, εἶνε τοῦτο τὸ μεγαλείτερον κακόν, ὅσον δὲν τὸ φαντάζονται ἴσως καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες τὸ θρηνοῦσιν. Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἔλεγε: «Ἐν φοβοῦμαι τοὺς συνωμότας τοὺς ἐγειρομένους ἀπὸ τῆς κλίνης των τὴν 10ην ὥραν τῆς πρωΐας, καὶ οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ φορέσωσιν ὑποκάμισον τῆς ὥρας».

Ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς δὲν ἀπαιτεῖ ἀπολύτως, νὰ μὴ λαμβάνῃ τις περὶ ἑαυτοῦ μηδεμίαν φροντίδα· ἀλλ' ὅταν ἔχει σημασίαν δι' ἐκεῖνον, ὅστις θέλει νὰ εἶνε ἐλεύθερος, ἄτομον ἢ λαός, εἶνε νὰ μὴ εἶνε τυφλὸς καὶ ἐμπαθῶς ἀφοσιωμένος εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ὑλικῆς εὐημερίας καὶ τῶν μικρῶν προσωπικῶν του ἐπιθυμιῶν· εἶνε ἀναγκαῖον, ν' ἀπομακρύνῃ ὁ τοιοῦτος ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὰς ἐπικουρείους ἀρχάς. Βάναυσος ἢ λεπτὸς ὁ ἐπικούρειος δυσκόλως ἀναδέχεται ἀγῶνας καὶ θυσίας, καὶ εὐκόλως ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ γνωρίζῃ ἐξησφαλισμένας τὰς τέρψεις του καὶ τὴν ἀνάπαυσίν του. Ἡ ἐλευθερία ἀπαιτεῖ ἤθη αὐστηρότερα, τάσεις ὑψηλοτέρας, ἀντιστάσεις ἰσχυροτέρας, κατάστασιν ψυχῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἠθικότης καὶ ἡ αὐταπάρνησις ἐπικρατοῦσιν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Μεγάλη συζήτησις γίνεται περὶ τοῦ λιμένος καὶ ὁ κάθε συμπολίτης γράφει τὴ γνώμη του χωρίς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, νὰ τὴν στηρίζῃ εἰς τὴν πραγματικὴν ἀνάγκην τοῦ τόπου.

Τὸ νησί μας δὲν ἔχει νομίζω ἀνάγκην λιμένος διὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ καράβια καὶ στόλους, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς λιμενίσκου μὲ ἕνα λιμενοβραχίονα ποῦ νὰ ἠμποροῦν νὰ κόψουν μόνον τὸ βορηά, διότι μὲ τοὺς νοτίους ἀνέμους δὲν ἔχομεν ἀνάγκην λιμένος, καὶ εἰς ἕνα μέρος ποῦ νὰ πέφτῃ κοντὰ εἰς τὸ πέρασμα τῶν ἀτμοπλοίων ὅταν κατεβαίνουν ἀπὸ τὸν Μαλέα.

Ἄλλο δὲ μέρος κατάλληλο διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν δὲν ὑπάρχει παρὰ ἡ Ἁγία Πελαγία ἢ ἡ Φυρὴ Ἄμμος. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐράνων καλῶς ἔπραξε ἐκλέξασα τὴν τοποθεσίαν αὐτήν.

Ὅσον διὰ τὸ Διακόφτι κανεὶς νομίζω δὲν εἶπεν ὅτι ὡς λιμάνι δὲν εἶνε ἀσφαλὲς ἢ κατάλληλο. Διότι θὰ ἦτο μωρία καὶ νὰ τὸ σκεφθῇ κανείς, ἀφοῦ εἶνε πασίγνωστον ὅτι ἐκεῖ καταφεύγουν ἐν ὥρᾳ τρικυμίας τὰ πλοῖα καὶ κυρίως τὰ ἰστιοφόρα. Ἐὰν τὸ Διακόφτι δὲν κρίνεται ὡς κατάλληλο εἶνε, διότι πέφτει μακρυὰ ἀπὸ τὸ πέρασμα τῶν ἀτμοπλοίων, διὰ τοῦτο δὲ καὶ δὲν γίνονται προσεγγίσεις ἐκεῖ πρὸς ἀποβίβασιν ἐπιβατῶν μ' ὅλον ὅτι ἐγένοντο πολλάκις ἐνέργειαι εἰς τὰς ἑταιρείας.

Οὔτε δὲ καὶ ἡ ἔλλειψις δρόμου πρὸς τὸ Διακόφτι ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἀφορμὴ ποῦ δὲν προσεγγίζουν ἐκεῖ τὰ βαπόρια. Ὁ κυθήριος ταξειδιώτης ἀδιαφορεῖ ἂν ὑπάρχῃ ἢ δὲν ὑπάρχει δρόμος, ἀρκεῖ νὰ βγῇ εἰς τὸν τόπο του. Πόσες καὶ πόσες φορὲς ἀπεβιβάσθησαν ἐπιβάται εἰς τὸν Ρούτσουνα ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε μονοπάτι, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον διότι ἐκεῖ εὐκολίνετο τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὸν δρόμον του.

Ὅσον διὰ τὴν στερεότητα τοῦ λιμενοβραχίονος εἰς τὴ Φυρὴ Ἄμμο, οὔτε ὁ κ. Μυλωνόπουλος οὔτε ἄλλος κανεὶς ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ γνώμην, ἐφ' ὅσον ὁ εἰδικὸς μηχανικὸς ὁ ὁποῖος ἔκαμε καὶ σχέδιο ἀπεφάνθη ὅτι ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης εἶνε καταλληλότατος καὶ στερεότατος διὰ λιμενοβραχίονα.

Ἂς μείνουν λοιπὸν εἰς τὴν ἄκρη αἱ συζητήσεις, διὰ νὰ μὴ τὸ μοιάσωμε σὰν τὴν παροιμία ποῦ λέγει: «Ὅποιος δὲν θέλει νὰ ζυμώσῃ πέντε μέρες κοσκινίζει». Ὅποιος δὲν θέλει λιμάνι κάθεται καὶ συζητεῖ ἀντὶ νὰ δώσῃ τὸν ὀβολό του. Καὶ ἂς συνδράμωμε τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν ἐράνων, καὶ ἂς τὴν ἀφήσωμε νὰ ἐργασθῇ ὅπως ἐκείνη γνωρίζει, ἐὰν θέλομεν πραγματικῶς νὰ γίνῃ κάτι τί σοβαρὸν τὴν φορὰν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον μας, διότι ἂν χαθῇ καὶ αὐτὴ ἡ εὐκαιρία λιμάνι ποτὲ πλέον δὲν βλέπωμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγκρίτου συμπολίτου μας κ. Γεωργίου Σωτηρ. Τσαμπηρᾶ ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Φίλε κ. Διευθυντά

Ἂν καὶ δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν δημοσιογραφίαν, ἐν τούτοις εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπον δημοσιευομένην εἰς τὴν «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» τὴν νέαν μου μελέτην περὶ τῶν Κυθηρίων μεταναστῶν. Καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους:

Πρῶτον διότι καλὸν εἶνε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἀνασυζητῶνται τόσον σοβαρὰ ζητήματα, καὶ οἱ ζῶντες εἰς τὰ Κύθηρα νὰ μανθάνουν πῶς σκεπτόμεθα διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς μεταναστεύσεως ἤτις εἶνε ὁ κύριος ρυθμιστὴς τῆς ζωῆς τοῦ νησιοῦ μας, καί

Δεύτερον διότι ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» διαδεδομένη ὅπως εἶνε εἰς τὰς σχατιὰς τῆς γῆς ἠμπορεῖ ὡς τὸ μόνον καὶ πραγματικὸν μέσον ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ἀγαπητούς μας ξενητευμένους νὰ φέρῃ ἕως ἐκεῖ κάτω ὅπου αὐτοὶ ζοῦν καὶ ἀγωνίζονται, τὴν θαλπωρὴν τῆς πατρίδος, καὶ νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ τὸν πόθον τοῦ γυρισμοῦ καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ κόποι των δὲν εἶνε μόνον ἀπαραίτητοι διὰ τὸ ἀτομικόν των καλόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ καλὸν τοῦ νησιοῦ μας.

Σκέπτομαι ὅτι οἱ μετανάσται μας δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ μένουν ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τὴ σκέψι ὅτι ὄχι μόνον δὲν τοὺς ξεχνοῦμε ἀλλὰ καὶ τοὺς περιμένομε.

*Καὶ εἶνε εὐνόητη ἡ συγκίνησις ποῦ καθ' ἕνας ἀπ' αὐτοὺς δοκιμάζει εἰς τὰ ξένα, ὅταν ξέρει ὅτι κάτω ἐκεῖ εἰς τὴν μικρή μας πατρίδα δὲν τὸν ξεχνοῦν, ὅτι τὸν περιμένουν διαρκῶς, ἡ μάνα του, αἱ ἀδελφαί του, τὰ ὁμορφα κορίτσια τῆς γειτονιᾶς ποῦ ἄφησε μικρὰ καὶ τὰ ἐχωρίσθη μικρά, ὅτι τὸν περιμένουν νὰ γυρίσῃ δυνατός, προστάτης, ἄνδρας πλησ, ἀδελφός, ἀρραβωνιστικός, σύζυγος πατέρας. «Ὅτι ἡ Κοινότης τὸν περιμένει διὰ νὰ γίνῃ τὸ πρόκριτον μέλος της, ποῦ θὰ τῆς φέρῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ χρήματά του, ἕνα ὅμορφο σπητάκι ποῦ θὰ κτίσῃ καὶ θὰ ὁμορφαίνῃ τὸ χωριό του, καὶ τὰ φῶτα του τὰ πνευματικά, καὶ τὸν πολιτισμὸ ποῦ ἀπέκτησε στὴν πολιτισμένη χώρα ποῦ ἔζησε τόσ

ὁ καλλίτερος πολιτικὸς δὲν εἶνε ἐκεῖνος ποῦ ἐννοεῖ νὰ διορίσῃ τοὺς φίλους ποῦ τοῦ ἔδωσαν μερικὰ ἄσπρα στὶς ἐκλογές, ἢ ποῦ κατόρθωσαν ἐπάνω εἰς τὸν ψευτοκανυγᾶ ν' ἀνατοδογυρίσουν τὶς κάλπες διὰ ν'ἀνακατωθοῦν τὰ ἄσπρα καὶ τὰ μαῦρα.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἐπιτρέψατέ μου κ. Διευθυντά, νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον χειρίζεσθε τὰ τοπικὰ ζητήματα τοῦ νησιοῦ μας καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζετε ὅλας τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς συμβουλάς σας πρὸς ὅλους, παρατηρήσεις καὶ συμβουλὰς αἱ ὁποῖαι χάρις εἰς τὸ χάριεν τοῦ ὕφους γίνονται πτῆμα τῶν ἀναγνωστῶν καὶ σωφρονισμὸς τῶν παρεκπεπτόντων.

Δύνασθε νὰ καυχηθῆτε ὅτι ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» εἶνε ἡ πρώτη τοπικὴ ἐφημερὶς ἥτις ἀπέδειξε τὴν σοβαρότητα τῆς ὑψηλῆς της ἀποστολῆς.

Μετ' ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ ἔργον σας

Διατελῶ ὑμέτερος

Γεώρ. Σωτ. Τσαμπηρᾶς

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΕΠΙ ΑΡΑΣΙ ΣΑΥΤΗΣΕΠΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Πολλάκις πολλὰ ἐγράφησαν, καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔγραψα, μελέτας καὶ ἄρθρα, καὶ ἀνακοινώσεις δημοσιονομικὰς ἔκαμα, περὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεταναστεύσεως πρὸ τοῦ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, πρὸ δεκαετίας τοὐτέστιν καὶ εἶχε φαγῇ τότε ὅτι τὸ θέμα ἐξηντλήθη ἐπιστημονικῶς.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐμπεριστατωμένης ἐκείνης συζητήσεως ὑπῆρξεν ἡ ψήφισις μερικῶν νόμων ἀφελεστάτων καὶ ἡ ὑποβολὴ ὑπομνημάτων καὶ εὐχῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὸ μὲν πρὸς τελειοποίησιν τῶν ὑπαρχόντων νόμων, τὸ δὲ πρὸς ρύθμισιν τοῦ ὅλου ζητήματος τῆς μεταναστεύσεως.

Ἦλθε κατόπιν ὁ μεγάλος πόλεμος, παρέσυρε τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, ἔστρεψε τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς ἄλλας συζητήσεις, καὶ κατόπιν ἡ καταστροφὴ τῶν Ἀλυτρώτων ἑλλήνων ἀπερρόφησε τὰς φροντίδας καὶ τὰς σκέψεις μας εἰς ἄλλα κεφαλαιώδη ἐπίσης ζητήματα τῆς Ἐθνικῆς ζωῆς. Ἐπάνω εἰς τὴν μελέτην τῶν πολλαπλῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, εὑρέθημεν πρὸ μιᾶς ἀκουσίας παλινοστήσεως ἀρκετῶν χιλιάδων μεταναστῶν Κυθηρίων ἐκ τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὸ Βιλαέτιον Σμύρνης, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασεν εἰς ἐμὲ ἡ ἰδέα νέας μελέτης τοῦ ζητήματος τῆς μεταναστεύσεως ἥτις ἀναμφιβόλως ἐνδιαφέρει καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μας.

Χωρὶς νὰ φοβοῦμαι μήπως παρεξηγηθῶ ὡς σωβινιστής, νομίζω ὅτι τὸ ζήτημα τῆς μεταναστεύσεως μετὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ὁρισμένων τελευταίων νόμων τόσον εἰς τὰς Ἡνωμένας πολιτείας τῆς Β. Ἀμερικῆς ὅσον καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ, δύνανται τις εἰπεῖν ὅτι ἐξέφυγε τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὑποχρεωθείσης νὰ δεχθῇ μίαν νέαν κατάστασιν πραγμάτων ἐκ τῶν ἔξω καθορισθεῖσαν, χωρὶς κἂν νὰ προλάβῃ ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ρυθμίσῃ δι' ἑαυτήν, ἀπὸ οἰκονομικῆς τοὐλάχιστον ἀπόψεως, τὸ κεφαλαιῶδες τοῦτο ζήτημα ἔστω καὶ μὲ ἐλάχιστα ὀφέλη.

Διότι καὶ ἡ στρατιωτικὴ θητεία τῶν μεταναστῶν ἐξαγοραζομένη διὰ χρηματικοῦ ἀντισηκώματος γελειοποιεῖ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, διότι παρουσιάζει αὐτὸ πλεονέκτημα ἀντὶ ὀλίγων δολλαρίων ἢ στερλινῶν τὴν πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπην τῶν τέκνων της. Ἐφ' ὅσον δὲ τὴν μετανάστευσιν μελετοῦν μόνον οἱ τραπεζῖται τοῦ Κράτους καὶ σὐδόλως οἱ πολιτικοί του, ἐφ' ὅσον ἡ μετανάστευσις ἔπαυσε νὰ ἔχῃ γενικὸν ἐνδιαφέρον, ἀπομένει εἰς ἑκάστην ἐπιχείαν, εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν, εἰς ἑκάστην κοινότητα τὸ μέγα ἐνδιαφέρον περὶ τῆς μεταναστεύσεως.

Διότι μὴ λησμονῶμεν τὴν πρότασιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας εἰς τὴν τελευταίαν Διεθνῆ οἰκονομικὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων, «*Ν' ἀπαγορευθῇ ἡ μετακίνησις τῶν κεφαλαίων τῶν μεταναστῶν καὶ τῶν εἰς χρῆμα περιουσιῶν αὐτῶν ἐκ τῶν τόπων ὅπου τὰς ἀπέκτησαν, καὶ ἡ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς τὰς πατρίδας των*».

Ἀδιαφόρως πρὸς τοὺς λόγους ἐκ τῶν ὁποίων ἐπήγασεν ἡ σκέψις αὐτὴ ἐν Γαλλίᾳ, θὰ ἦτο φοβερώτατον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἂν ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις αὐτή. Κυρίως ἡ πρότασις αὕτη ἔπληττε τὴν Ἰταλίαν, ἥτις ἀνέστη μὲ δλην της τὴν δύναμιν. Ἐκεῖνο δμως τὸ ὁποῖον δὲν ἔγειπε εἰς μίαν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Διάσκεψιν, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ αὔριον δι' ἁπλοῦ Νόμου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας χαιρομένων εἰς τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῆς Γαλλίας ἐπιθυμούσης νὰ ἴδῃ τοὺς Γερμανοὺς μετανάστας ἀποξενουμένους καὶ χειραφετουμένους ἀπὸ τὰς ἁγκάλας καὶ τὰ ταμεῖα τῆς Reichs — Bank.

Εἶνε δὲ ζήτημα ἂν καὶ ἡ Ἰταλία κατόπιν ὁρισμένης προπαρασκευῆς, δὲν στέρξῃ εἰς τὴν λογικὴν αὐτὴν ἀξίωσιν τῆς Γαλλίας διὰ τὸ μέλλον, διότι καὶ εἰς τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ Ἰταλοῦ Ἀντιπροσώπου καὶ εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου τότε, εἴδομεν ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς Ἰταλίας προῆλθεν ἐκ δικαιολογιῶν ὅτι δὲν ἐπρόφθασεν ἀκόμη νὰ ὀργανώσῃ τὰς ἀποικίας της κατὰ τρόπον ὥστις νὰ τῆς ἐπιτρέπῃ νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην τοῦ χρήματος τῶν μεταναστῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἓλιν δὲν ἀπιτῶμαι οἱ ἕλληνες πολιτικοὶ οἰκονομολόγοι καὶ Ἐμπορικοὶ ἀκόλουθοι οὐδεμίαν ἰδέαν ἔχουν τοῦ πράγματος. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τὸ γνωρίζουν τί δύνανται νὰ πράξουν; Ἀλλὰ περὶ τούτου εἰς τὸ προσεχές.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐνισχύσατε τὴν «ΦΩΝΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», διότι οὕτω προστατεύετε πραγματικῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος σας.

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΠΕΙΡΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΣΠ. ΨΑΛΙΔΑ ΚΑΙ ΑΘ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ

Εἰδοποιεῖ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του καὶ τὸ καλλιτεχνικὸ κοινόν, ὅτι παραλλήλως πρὸς τὰ τμήματα αὐτοῦ ζωγραφικῆς καὶ φωτογραφίας, ἐπλουτίσθη καὶ μὲ νέον καλλιτεχνικὸν τμῆμα κορνιζοποιΐας πλούσιον εἰς παντὸς εἴδους πλαίσια, καὶ παντὸς Εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἐγχωρίου ρυθμοῦ.

Ἐπίσης δὲ ὅτι ἐπλουτίσθη καὶ μὲ Κομμωτήριον λειτουργοῦν κατ' Εὐρωπαϊκὸν σύστημα διὰ τὰς ἀνάγκας ὄχι μόνον τῶν πελατῶν τοῦ φωτογραφικοῦ τμήματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὡραῖον φύλλον τῆς Πόλεως Πειραιῶς.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΞΩ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

. . . . . .

Ντάγκ... ντάγκ... ντάγκ...

— Γιατὶ σημαίνει ἔτσι λυπητερὰ ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας σήμερα εἰς τὸ Κάτω Κρούσσοβο;

—Μήπως πάθανε κανένας στρατιώτης τοῦ Συντάγματός μας;

—Ποιὸς στρατιώτης καλέ; Δόξα σοι ὁ Θεὸς ὡς τώρα τὸ Σύνταγμά μας στέκει ἄριστα εἰς τὴν ὑγεία του.

Ἐνῷ αὐτὰ κουβέντιαζαν ξαπλωμένοι στὴ λιακάδα οἱ στρατιῶται μας, ἡ αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ ποῦ κατοικοῦσα ἐγέμισε ἀπὸ τὸ συγγενολόγι τοῦ σπητονοικοκύρη μου τοῦ κυρΚωσταντή.

Ἡ θειὰ Μετάξω, ἡ Ἀγαθὴ γερόντισα ποῦ σὰν μητέρα μου τὴν ἀγάπησα γιὰ τὴν ἀδοκη καὶ ἄκακη ψυχή της, μας ἄφησε χρόνους ἄξαφνα σήμερα τὸ πρωΐ.

Ὁ θάνατός της ἦτανε πολὺ σύντομος. Χθὲς τὸ βράδυ σαβατιάτικα κεῖ ποῦ κουβέντιαζε μιὰ χαρὰ μὲ τὸν ἱπποκόμο μου στὴν αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ καὶ τὸν ρωτοῦσε γελῶντας πότε θὰ 'ρθῇ ἐκεῖνο τὸ καλὸ τὸ παιδὶ ὁ Ἀπόστολος ἀπὸ τὴν ἄδεια γιὰ νὰ τῆς φέρῃ Χιώτικη μαστίχα ποῦ τῆς ὑποσχέθηκε, ἄξαφνα σωριάστηκε κατὰ γῆς ἀναίσθητη.

Ὁ ἱπποκόμος μου, σωστὸ παλληκάρι, τὴν ἅρπαξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ διασκελίζοντας τὶς σκάλες τὴν ἀπόθεσε σ'τὸ κρεββάτι της καὶ ἔτρεξε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ.

Ξεπετάχθηκα ἀπὸ τὸ δωμάτιό μου μ' ἕνα μπουκάλι κολώνια σ'τὰ χέργια νομίζοντας πῶς λυποθύμησε, καὶ ἔστειλα τὸν ἱπποκόμο μου νὰ φωνάξῃ τὸν γιατρὸ τοῦ Συντάγματος.

Ἤλθεν ὁ γιατρὸς καὶ σὰν ἀπεμάκρυνε ὅλους ὅσοι ἔτρεξαν νὰ μάθουν τὶ συνέβη, ἔκαμε τὴν ἐξέτασι καὶ μοῦ εἶπε γαλλικὰ γιὰ νὰ μὴ καταλάβουν οἱ συγγενεῖς της.

Ἡ θειὰ Μετάξω ἔπαθε ἐγκεφαλικὴ συμφόρησι καὶ παράλυσι τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Ἂν τὴ νύκτα τῆς ἔλθῃ καὶ δευτέρα προσβολὴ ὁ θάνατος θὰ εἶνε ἄφευκτος.

Τὴν κακομοίρα τὴ θειὰ Μετάξω! Ἡ νύκτα ἐκείνη ἦτανε καὶ ἡ τελευταία της. Τὰ ξημερώματα τῆς Κυριακῆς τῆς ἦλθε καὶ δεύτερη προσβολὴ καὶ παρέδωκε ἡσυχα ἡσυχα τὴν ψυχή της σ'τὸν Πλάστη.

— Πάει, κυρλοχαγέ μου ἡ μητερούλα μου. Πάει ἡ καλή μου μανοῦλα.

Καὶ τὰ θερμὰ δάκρυα κυλοῦσαν γοργὰ σ'τὸ πάτωμα ἀπὸ τὰ κατακόκινα μάτια καὶ τὰ παρθενικὰ τὰ μάγουλα τῆς Ἀναστασιᾶς.

Ὅλοι κλαίγανε. Τὰ τρία παντρεμένα κορίτσια της. Τὰ ἐγγόνια της. Ὁ κυρ Πολυχρόνης ὁ γυιός της. Καὶ ὁ φτωχὸς ὁ μπάρμπα Κωσταντὴς ἀκουμπισμένος σ'τὴ γωνιὰ ἔκλαιγε καὶ αὐτὸς ἀπαρηγόρητα τὸν καλὸ σύντροφο τῆς ζωῆς του ποῦ ἔχασεν ἔτσι ἄξαφνα, καὶ ποῦ δὲν πρόφθασε νὰ τοῦ εἰπῇ τοὐλάχιστο δύο παρήγορα λόγια.

— Κυρλοχαέ μου...νὰ φύω γιὰ δὲ βαστῶ...

Μοῦ εἶπε κλαίοντας καὶ ὁ ἱπποκόμος μου, τύπος εὐαίσθητης καρδιᾶς, σὰν ἄκουσε τὶς μοιρολογίστρες μὲ τ' ἁπλωμένα τὰ μαλλιά τους νὰ μοιρολογοῦν τὴν πεθαμένη μὲ τὰ τραγικὰ Μακεδονικὰ μοιρολόγια τους.

Σὲ λίγο ἔφθασε καὶ ὁ παππᾶς μὲ τ' ἅγια. Διάβασε τὸ συχώριο σ'τὴν πεθαμένη, καὶ σαν ἔφυγε ἄρχισε εἰς τὸ σπῆτι ἡ προετοιμασία τῆς θανῆς.

Τὰ σανίδια τοῦ κρεβατιοῦ μου χρησιμεύσανε γιὰ σεντοῦκι τῆς νεκρῆς, καὶ ἀπὸ τὸ μπαοῦλο ποῦ βρισκότανε σ'τὴν κάμαρά μου, ἔσυρε ἡ Ἀναστασιὰ μὲ κλάμματα τὸν μπόγο μὲ τὰ σάβανα τῆς μανοῦλας της ποῦ τὰ εἶχεν ἀπὸ καιρὸ ἡ ἴδια ἑτοιμαραμένα καὶ συγιρισμένα σὰν καλή, ὅπως ἦτανε εἰς ὅλα της, νοικοκυρά.

Εἰς τὸ στύλο ποῦ βαστοῦσε πάνω του τὸ ὑπόστεγο σ'τὴν ἄκρη τῆς σκάλας, ἐδέσανε κόμπο μὲ δυὸ πῆχες ἄσπρο πανὶ ὡς ποῦ νὰ φύγῃ ἡ πεθαμένη ἀπὸ τὸ σπῆτι, καὶ εἰς τὰ ἐξαπτέρυγα τῆς ἐκκλησιᾶς κρεμάσανε καὶ σ' αὐτὰ ἀπὸ μιὰ πῆχυ κόκκινου καὶ μαύρου πανιοῦ κατὰ συνήθειο ποῦ εἴχανε ἀπὸ παληὰ σ'τὸ χωριό.

Ἡ θειὰ Μετάξω κοιμότανε γαλήνια μέσα στὸ σεντοῦκι της τὸν αἰώνιο ὕπνο σκεπασμένη μ' ἕνα σεντόνι ἄσπρο καὶ καθαρό, καὶ σ'τὰ πόδια της καίγανε δυὸ μελισσοκέργια καὶ ἕνα καντῆλι μὲ λάδι τῆς ἐκκλησιᾶς.

Εἰς τὴς διόμισι ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἔγειναν ἡ κηδεῖα τῆς καλῆς μου σποτονοικοκυρᾶς. Ἡ ἡμέρα ἦτανε ἀληθινὴ ἡμέρα ἀνοιξιάτικη.

Ὁ ἥλιος ἐθέρμαινε γλυκὰ-γλυκὰ τὴ γῆ, καὶ τὰ χιόνια τοῦ Παγκαίου καὶ τοῦ Ροδολύβος ξεσπάζανε τὴ πνοή τους σ'τὸ ἄπειρο μέσα σὲ μύρια χρώματα καὶ εὐμορφιές.

Ἐμπρὸς πήγαινε ὁ σταυρός. Ἀπὸ πίσω ὁ δάσκαλος τοῦ χωριοῦ ψάλλοντας τὰ νεκρώσιμα μαζὺ μὲ τὸν Παπᾶ καὶ λίγο πλειὸ πίσω ἡ λατέρα μὲ τὴ νεκρή.

Αὐτὴν ἀκολουθοῦσε μὲ σκυμμένο κεφάλι ὁ φτωχὸς κι' ἀπαρηγόρητος κυρ-Κωσταντὴς μὲ ὅλα τὰ παιδιά του καὶ τὰ ἐγγονάκια του, καὶ μὲ πολλαὶς ἄλλαις γυναῖκες καὶ ἄνδρες τοῦ χωριοῦ.

Ὁ ἱπποκόμος μου κρατοῦσε ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὴ νεκροφόρα, καὶ τρεῖς ἄλλοι στρατιῶτες μου ποῦ γνωρίζανε τὴν καλωσύνη τῆς μακαρίτισας, σηκώνανε 'πὸ τὴν ἄκρη, ὡς ποῦ ἡ πομπὴ ἔφθασε στὴν ἐκκλησιά.

Ἐκεῖ ἔφθασα ἀκολουθῶντας καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ λόχου μου καὶ πολλοὺς στρατιώτας ποῦ ἦσαν ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε ὑπηρεσία ἐξ αἰτίας τῆς Κυριακῆς.

Μερικοὶ τότε καλλίφωνοι ἀπ' αὐτοὺς πιάσανε τὰ στασίδια δεξιὰ καὶ ἀριστερά, καὶ μὲ ἀληθινὴ κατάνυξι ψάλλανε τὰ πένθιμα τροπάρια γύρω στὴν πεθαμένη.

Σὰν ἐτελείωσε ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία καὶ ἐδόθηκεν ὁ τελευταῖος ἀσπασμὸς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ἡ νεκρὴ παρεδόθη στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας γῆς ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησιά.

—Γῆ ἦ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσοι. Εἶπεν ὁ παππας ρίχνοντας μιὰ φτυαριὰ λασπωμένο χῶμα σ'τὸν τάφο μὲ τὴ νεκρή.

Ἔρριψα καὶ 'γὼ λίγο χῶμα στὸν τάφο συγχωρῶντας τὴν καλή μου σπιτονοικοκυρά, καὶ ὅταν οἱ ἄλλοι ἔφυγαν, τράβηξα μονάχος μου ὡς τὸ βράχο πίσω 'πὸ τὴν ἐκκλησιὰ ποῦ ἔκρυβε κάτωθέ του μιὰν ἀράτη σπηλιὰ μέσα εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἀντάρτες τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος κρύβανε τὰ φυσίγγια καὶ τοὺς γκράδες τους.

Σὰν ἔφθασα 'κεῖ, στάθηκα ἄφωνος καὶ παρατηροῦσα τὸ ὡραῖο θέαμα τῶν χιονισμένων κορυφῶν τῶν βουνῶν, καὶ τὸν θολὸ γεροΣτρυμῶνα ποῦ κυλοῦσε μὲ νεανικὴ ὁρμὴ τὰ νερά του πρὸς τὸ πέλαγος.

Ἄξαφνα ἡ θειὰ Μετάξω πέρασε ἀπ' ἐμπρός μου.

—Ἂν ἀρρωστήσω σὰν τὴν παρέδρισα, εἶχε πῆ πρὶν λίγες μέρες, κάλλιο νὰ μὲ πάρῃ ὁ χάρος, παρὰ νὰ μ' ἀφήσῃ παράλυτη νὰ βασανίζωμαι καὶ νὰ βασανίζω καὶ τὰ παιδιά μου.

Καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἄκουσε καὶ τὴν πῆρε κοντά του.

Ἀλήθεια! Ἡ θειὰ Μετάξω, ὅπως καὶ ὅλος ὁ κόσμος εἶπε, ἦτανε ἡ καλύτερη γυναῖκα στὸ Κάτω Κρούσσοβο.

Φεβρουάριος 1916

Τ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἀτμοπλοΐκης Ἑταιρείας **Μ. Π. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ** καὶ Σία εἰδοποιεῖ τοὺς ταξειδιώτας ὅτι τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ταχύπλουν ἀτμόπλοιόν μας **ΛΑΚΩΝΙΑ** ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἑκάστην Δευτέραν καὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐκ Πειραιῶς διὰ τὴν γραμμὴν Πελοποννήσου μὲ προσέγγισιν εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν Κυθήρων. Ἐν περιπτώσει ἀδυνάτου προσεγγίσεως λόγῳ κακοκαιρίας εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν τὸ ἀτμόπλοιον θέλει προσεγγίζει εἰς Ἅγιον Ἐλευθέριον ἢ ὅπου ἄλλοῦ τῆς Νήσου ἐπιτρέπει ὁ καιρός. Τὸ ἴδιον ἀτμόπλοιον διέρχεται ἀπὸ τὰ Κύθηρα (Ἁγίαν Πελαγίαν) διὰ τὸν Πειραιᾶ ἑκάστην Πέμπτην πρὸ μεσημβρίας.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ-ΣΚΕΥΗ
ΣΙΔΗΡΙΚΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΜ. ΑΡΩΝΗ
ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ 21
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 58

ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΔΕ ΛΕΣΣΕΨ-ΚΥΘΗΡΑ
Πρόσοψις ὁδὸς Δὲ Λεσέψ.—Ἡ εἴσοδος ὁδὸς Ἄκκα 10

ΕΝ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Ἐπίπλωσις καινουργὴς τελεία καὶ ἀπαστράπτουσα-Δωμάτια εὐάερα καὶ ἠλεκτροφώτιστα-Ὑπηρεσία πρόθυμος-Καθαριότης καὶ περιποίησις ἀπαράμιλλος

Θέσις κεντρικωτάτη—Τιμαὶ λογικαὶ

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ
Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ

Ποίαν δύναμιν ἔχουν αἱ συστατικαὶ ἐπιστολαί!

Διευκολύνουν ὅλους τοὺς δρόμους, χορηγοῦν ὅλας τὰς θέσεις, καὶ θέτουν εἰς κίνησιν ὅλον τὸν κόσμον ὑπὲρ ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἡ καλή του τύχη ἐξησφάλισεν ἅπαξ μὲ τὸ θεωμάσιο αὐτὸ φυλακτό.

Συστατικὴ ἐπιστολή! ὄνειρον γοητευτικόν, ἐπὶ τῶν πτερύγων τοῦ ὁποίου ἐταξειδεύσαμεν βέβαια ὅλοι μας.

Ποῖος δὲν ἐζήτησε μίαν συστατικὴν ἐπιστολήν; Ποῖος ἀφοῦ τὴν ἀπέκτησε — καὶ ἀποκτᾶται εὐκολώτατα, διότι ἠμποροῦν νὰ γράψῃ κανεὶς αὐτὴν μὲ τόσον ὀλίγην καὶ εὐθυνὴν δαπάνην!— δὲν ἐνόμισεν ἕτοιμον τὸ στάδιόν του, ἐξησφαλισμένον τὸ μέλλον του!

Ἡ Κα Σιμιάνη, ἡ ἀξία ἐγγονὴ τῆς Κας Σεβινιέ, ἐπικρίνει θεωρητικῶς ἀλλὰ καὶ ἐμπράκτως συχρόνως τὰς συστατικὰς ἐπιστολάς, δι' ἰδίας αὐτῆς χαριεστάτης συστατικῆς, ἐχούσης ὡς ἑξῆς: «Κύριε, —γράφει πρὸς κάποιον ἰσχυρὸν τῆς ἡμέρας,— μὴ λείψετε, ἅμα λάβετε τὴν παροῦσαν μου, νὰ διορίσητε εἰς κάποιαν θέσιν τὸ πρόσωπον, τοῦ ὁποίου τὴν σημείωσιν εὑρίσκετε ἐσώκλειστον ἐνταῦθα. Τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου τούτου εἶνε σβυσμένον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει τίποτε· μὴ λείψετε ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσακούσετε τὴν αἴτησίν του, διότι πρόκειται περὶ νεανίου ὡραιοτάτου. Οὔτε τὸν εἶδα ποτὲ οὔτε τὸν ἐγνώρισα· μοῦ συσταίνεται δὲ ἀπὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε εἶδα οὐδ' ἐγνώρισα, πάντα δὲ ταῦτα μοὶ ἀνετέθησαν ὑπὸ τοῦ ἀββᾶ τοῦ Σαϊντ-Ἀνδεόλ, ἐξαδέλφου μου πρώτου. Χάριν λοιπὸν τοῦ ἐξαδέλφου μου τούτου σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ γράψετε σπουδαίως εἰς ἀπάντησιν πῶς ὅ,τι σᾶς ζητῶ εἶνε ἀδύνατον, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἐπιδείξω καὶ ἀναγνώσω πρὸς αὐτὸν τὴν ἐπιστολήν σας».

Πόσαι ἀπὸ τότε συστατικαὶ ἐπιστολαὶ δὲν ἐχύθησαν εἰς τὸν ἴδιον τύπον, εἰς τὸν τυπικὸν αὐτὸν κόσμον!

Ὅσάκις ὁ μέγας γεωμέτρης Λαπλὰς διηγεῖτο τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου του ἐν Παρισίοις οὐδέποτε παρέλειπε τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον.

«Εἶχα ἀναχωρήσει ἀπὸ τὸ χωρίον μου μὲ πολλὰς συστατικὰς πρὸς τὸν διάσημον Δαλεμβέρτ, ὅστις τότε ἦτο ἡ Πυθία τοῦ σοφοῦ κόσμου. Ἀλλ' εἰς μάτην ἀπέβησαν ὅλαι μου αἱ προσπάθειαι νὰ παρουσιασθῶ εἰς αὐτόν. Ἡ θύρα ἦτο πάντοτε κλειστὴ δι' ἐμέ, ἂν καὶ εἶχα κατορθώσῃ νὰ ἐπιδοθοῦν πρὸς αὐτὸν αἱ παντοδύναμοι ἐκεῖναι συστατικαὶ αἱ ὁποῖαι ἔμελλον νὰ ἐλκύσωσι πρὸς ἐμὲ ὅλην τὴν εὔνοιαν καὶ ὑπόληψιν τοῦ διασήμου ἀνδρός.

«Ἐφαντάσθην τότε νὰ στείλω πρὸς αὐτὸν ὄχι ἱκετευτικὴν ἐπιστολήν, ὄχι αἴτησιν ἀκροάσεως, ἀλλ' ἐπιστολὴν *περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς μηχανικῆς*.

»Τὴν ἐπαύριον ἔλαβον γραμμάτιον, διαλαμβάνον τὰ ἑξῆς:

«Κύριε, βλέπετε ὅτι πολλὰ ὀλίγον λαμβάνω ὑπ' ὄψιν τὰς συστατικὰς ἐπιστολάς, καὶ οὐδεμίαν εἴχετε σεῖς ἀνάγκην αὐτῶν. Πολὺ καλλίτερα κατεστήσατε γνωστὸν τὸν ἑαυτόν σας σεῖς ὁ ἴδιος καὶ τοῦτο μοὶ ἀρκεῖ. *Ἡ ὑποστήριξίς μου σᾶς ὀφείλεται.* Ἔλθετε σᾶς περιμένω.

»Μετ' ὀλίγας ἡμέρας διωρίσθην καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν Σχολήν—παρὰ τὰς συστατικάς μου ἐπιστολάς. Μόλις ἤμην τότε δεκαεννέα ἐτῶν.»

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι *καλώνιαν ἀνωτέρας ποιότητος* καὶ μοναδικὴν ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν ἀγνότητά της, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ ἐν Πειραιεῖ Μυροπωλεῖον τοῦ συμπολίτου κ. ***Θεοδώρου Μεγαλοοικονόμου*** ἐν τῇ πλατείᾳ Λουδοβίκου ἔναντι ΣΑΠ.

Αἱ παραγγελίαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκτελοῦνται διὰ μεταλλίνων δοχείων.

ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
Ο "ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ,,
Θ. ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤ. ΔΕΔΕ
ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 8

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Διαρκὴς παρακαταθήκη

ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι

ΤΟΥ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ Δ. & Ε. ΔΕΡΤΑ

ΠΡΩΗΝ Κ. Β. ΒΑΡΚΑ

Διὰ τὰς παραγγελίας τῶν ἐπαρχιῶν ἰδιαιτέρα προσοχὴ

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

— Τὰ γραφεῖα μας κατέκλυσε πλῆθος ἐπιστολῶν εἰς τὰς ὁποίας καθένας λέει τὴ γνώμη του γιὰ τὸ λιμάνι.

— Ἀπ' ὅσους ὅμως μᾶς ἔγραψαν δὲν εἴδαμε κανενὸς τ' ὄνομα εἰς τὸν κατάλογο τῶν ἐράνων.

— Καὶ εἰς αὐτὸ ἀφεδείξαμεν ὅτι ἤμαστε ρωμηοὶ τέλειοι. Θέλομε νὰ μᾶς τὰ κάνουν οἱ ἄλλοι ἕτοιμα καὶ ν' ἀκοῦνε καὶ τὴ γνώμη μας ἀνεξόδως!

— Τὸ μοιάσαμε σὰν τὸν ἕλληνα ἐκεῖνον τῆς Μασσαλίας ποῦ ἔγραψε εἰς τὸν Κολοκοτρώνη ὅταν πολεμοῦσε τοὺς Τούρκους καὶ γύρευε χρήματα γιὰ τὸν ἀγῶνα, «ἢ ὅλοι νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἢ νὰ πᾶτε στὸ διάβολο!»

— Ἔτσι καὶ μεῖς λέμε: Ἢ νὰ μᾶς κάμετε λιμάνι νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ τὰ βάσανα ἢ νὰ πνιγῆτε μέσα σ'αὐτό!!

— Καὶ ἔπειτα εἶνε νὰ μὴν φανακτῇ κανεὶς μὲ τ

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ„
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησία . . . . . Δρ. 30
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » Λίρας Ἀγγλ. 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολλάρια . . 5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἡ καλλιέργεια πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ ὑπὸ τοὺς κλάδους τῆς ἐλαίας εὑρισκόμενον ἔδαφος νὰ μὴ σπείρεται.

Κανονίζομεν δὲ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὴν ἀμειψισπορὰν, ὥστε ἡ ἐλαία νὰ ὠφελῆται μᾶλλον ἐκ τῆς καλλιεργείας ταύτης. Ἡ ἑπομένη ἀμειψισπορὰ θεωρεῖται ὡς ἡ καταλληλοτέρα εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

1ον ἔτος. Ὄργωμα ἄνευ σποράς ἢ ὄργωμα μὲ ὄσπρια π. χ. κουκκιά, λούπινα, φασόλια κλπ.

2ον ἔτος. Κριθὴ ἢ σῖτος.

3ον ἔτος. Βρόμη.

Ὅπου αἱ ἐλιταὶ ἁπέχουσι μεταξύ των ὀλιγώτερον ἐφαρμόζομεν διετῆ ἀμειψισπορὰν, ἤτοι:

1ον ἔτος. Ὄργωμα ἄνευ σποράς ἢ μὲ κουκκιά τὰ ὁποῖα παραχώνομεν κατὰ τὴν ἄνθησίν των, ὅπως χρησιμεύσουν ὡς λίπασμα.

2ον ἔτος. Βρόμη ἢ κριθή.

Τέλος, ἐὰν τὰ ἐλαιόδενδρα ἤθελον καταστραφῆ, δυνάμεθα εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ τέως ἐλαιῶνος, νὰ καλλιεργήσωμεν οἱονδήποτε φυτὸν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐλαίαν, ἀρκεῖ νὰ ὀργώσωμεν, λιπάνωμεν καὶ ἀφήσωμεν ν' ἀναπαυθῇ τὸ ἔδαφος ἐπὶ ἕν ἔτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Πολλαπλασιασμὸς τῆς ἐλαίας

Ἡ ἐλαία δύναται νὰ πολλαπλασιασθῇ μὲ ὅλους τοὺς τρόπους τοὺς γνωστοὺς διὰ τὰ φυτά, ἤτοι· διὰ σπόρου, διὰ μοσχεύματος (μὲ κλαδί), διὰ πιραφυάδος, δι'ἐξογκωμάτων καὶ δι' ἀγριελιῶν.

1) ***Πολλαπλασιασμὸς διὰ σπόρου.*** Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ δενδρύλλια τῆς ἐλιᾶς, τὰ ὁποῖα παράγονται διὰ σπόρου, ἀναπτύσσονται βραδέως καὶ ἑπομένως βραδέως θὰ ἔχωμεν ἐπ' αὐτὰ καρπόν. Διὰ τοῦτο ὁ διὰ σπορᾶς πολλαπλασιασμὸς τῆς ἐλαίας δὲν εἶνε ἐν χρήσει. Μ' ὅλα ταῦτα καλὸν εἶνε οἱ γεωργοί μας, ὁσάκις δύνανται νὰ προτιμῶσι τὸν τρόπον τοῦτον, ἐπειδὴ τὰ οὕτω παραγόμενα δένδρα ζῶσι περισσότερον καὶ ἀντέχουν πλειότερον εἰς τὸ κρύο, εἰς τὰ βλιτικὰ ἔντομα καὶ εἰς τὰς πιρασιτικὰς ἀσθενείας. Τὰ δενδρύλλια, τὰ ὁποῖα παρήχθησαν διὰ σπόρου, ὑποβάλλονται κατ' ἀνάγκην εἰς ἐμβολιασμόν, καθὼς καὶ ὅσα παρήχθησαν δι' ἄλλου τρόπου, λ. χ. ἀπὸ ἀγριελιᾶν ἢ πιραλιγὴν τινα τῆς ἡμέρου ἐλαίας κατωτέρας ἀξίας.

Ὅταν σκοπεύωμεν νὰ κάμωμεν ἐλαίας ἀπὸ σπόρον, λιμβάνομεν ἐλαιόκαρπον ἀπὸ ὑγιεῖς καὶ πολυκάρπους ἐλαίας, οὔτε πολὺ νέας οὔτε πολὺ ἡλικιωμένας. Ὁ διὰ τὴν σποράν προωρισμένος ἐλαιόκαρπος πρέπει νὰ ἔχῃ ὡραίαν ὄψιν, νὰ εἶνε ὑγιὴς καὶ τελείως ὥριμος. Τὸ τελειυταῖον τοῦτο ἐπιτυγχάνεται, ἐὰν ὁ ἐλαιόκαρπος συλλεχθῇ πολὺ ἀργά. Προσέτι προτιμῶμεν τὰς ἐλαίας, ὅσαι ἔχουσι μᾶλλον γονδρὸν πυρῆνα ἢ προέρχονται ἀπὸ τόπον τῆς ἐλαιοφόρου ζώνης θερμότερον ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ σπιρῶσιν.

Τοὺς πυρῆνας ἀφιροῦμεν θλίβοντες τὰς ἐλαίας μεταξὺ τῶν δακτύλων ἄνωθεν δοχείου γεμάτου ἀπὸ ὕδωρ, εἰς τὸν ποῖον τὰ ποῖα τοῦ ὁποίου συναθροίζονται οἱ πυρῆνες (κουκούτσια) ἀποχωριζόμενοι τῆς σαρκός.

Ἐὰν τοὺς πυρῆνας, τοὺς ὁποίους δι' οἱουδήποτε τρόπου ἀπεχωρίσαμεν τῆς σαρκός, σπείρωμεν χωρὶς νὰ προπιρασκευάσωμεν, θὰ βλαστήσωσι μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς σποράς των, διότι εἶνε ἀλειμμένοι μὲ ἔλαιον, τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν τῆς ὑγρασίας καὶ οὕτω ἐπιβραδύνει τὴν βλάστησίν των. Τοὐναντίον, ἐὰν τοὺς μουσκέψωμεν ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν διάλυσιν καυστικῆς σόδας ἢ εἰς ἁλυσίβαν, ἢ ἐπὶ τέλους εἰς γαλάκτωμα ἀσβέστου, τότε τὸ ἔλαιον σαπωνοποιεῖται, οἱ δὲ πυρῆνες βλαστάνουσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐσπάρησαν.

Ἐπίσης δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ταχεῖαν βλάστησιν τῶν πυρήνων, χωρὶς νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ ἄνω ἀναφερόμενα ὑγρά, ἐὰν θραύσωμεν προσεκτικῶς αὐτοὺς διὰ μικρᾶς σφύρας, ὥστε νὰ μείνωσιν ἄβλαβῆ τὰ ἔμβρυα.

Οἱ ἐλαιοπυρῆνες μετὰ τὴν θραῦσιν των σπείρονται ἀμέσως ἄνευ ἄλλης τινὸς προπαρασκευῆς.

Δυνάμεθα νὰ σπείρωμεν τοὺς πυρῆνας κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου ἢ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνοίξεως. Ὅσοι πυρῆνες σπείρονται τὴν ἄνοιξιν, σπείρονται ἀμέσως μετὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἐλαιοκάρπου, ἀφοῦ πρότερον προπαρασκευασθῶσιν. Αἱ ἐλιαι, τῶν ὁποίων οἱ πυρῆνες θὰ χρησιμεύσωσι πρὸς σποράν τὴν ἄνοιξιν, συλλέγονται τὸν Μάρτιον, δηλαδὴ τόσον ἀργά, ὥστε αὗται νὰ εἶνε τελείως ὥριμοι. Ἐὰν ὅμως δι' οἱονδήποτε λόγον οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν τούτων σπιρῶσι τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα, φυλάσσονται ἕως τότε ἐντὸς ἄμμου.

Διὰ νὰ σπείρωμεν τοὺς προπαρασκευασθέντας πυρῆνας, ἐκλέγομεν τὸ κατάλληλον μέρος διὰ τὸ σπορεῖον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ ἔκτασιν ἀνάλογον τοῦ ποσοῦ τῶν πυρήνων καὶ νὰ εἶνε ἱκανὸν νὰ διαθρέψῃ τὰ φυτάρια τῆς ἐλαίας ἐπὶ δύο ἢ τρία ἔτη, ὅτε ἀποκτῶσι τοιοῦτον μέγεθος, ὥστε δύνανται νὰ μεταφυτευθῶσιν εἰς τὸ φυτώριον. Τὸ σπορεῖον πρέπει νὰ κάμνωμεν εἰς ἐπίπεδον μέρος καὶ πλησίον τῆς ἀγροικίας, διὰ νὰ τὸ ἐπιβλέπωμεν εὐκολώτερον καὶ νὰ τὸ φυλάττωμεν ἀσφαλέστερον ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν χορτοφάγων ζώων ἢ ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην ζημίαν. Τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ κάμωμεν τὸ σπορεῖον, πρέπει:

α.) νὰ μὴ εἶνε ἐκτεθειμένον εἰς τὸν βορρᾶν·

β.) νὰ μὴ περιέχῃ λίθους καὶ ρίζας ἄλλων φυτῶν, ἅτινα ἐμποδίζουσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φυτιρίων τῆς ἐλαίας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

Ἐπὶ ποίου ποσοῦ θὰ ὑπολογισθῇ ὁ πρόσθετος φόρος ὑπὲρ τοῦ ταμείου ὁδοστρωμάτων καὶ ὑπὲρ τοῦ Δήμου:

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀνεγράψαμε ὅτι ***ἐπὶ τῆς φορολογίας οἰκοδομῶν*** ὁ φόρος εἶναι 13 ο)ο, ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τακτικὸν φόρον πρὸς 12 ο)ο καὶ ἀπὸ προσωρινόν, ἐπὶ τρία ἔτη 1 ο)ο. Ὁ πρόσθετος φόρος 10 ο)ο διὰ τὰ ***ὁδοστρώμματα*** καὶ 25 ο)ο ὑπὲρ ***τοῦ Δήμου,*** ἐπιβαλλόμενος μόνον ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, θὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ ποσοστοῦ φόρου πρὸς 10 ο)ο ἐπιβαρύνει δὲ ὡς εἴπομεν τοὺς ἐνοικιαστάς.

Παράδειγμα: Ἐπὶ φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου ἐξ οἰκοδομῶν Δρχ. 1000 ἀναλογεῖ φόρος πρὸς 13 ο)ο Δρχ. 130.

Ἐπὶ πλέον θὰ καταβληθῇ πρόσθετος φόρος πρὸς 10 ο)ο διὰ τὰ ὁδοστρώμματα καὶ 25 ο)ο διὰ τὸν Δῆμον, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ φόρου πρὸς 10 ο)ο ἐπὶ τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου ἤτοι ἐπὶ φόρου Δρχ. 100.

Ἀναλογεῖ ἑπομένως συνολικῶς φόρος Δρχ. 130+10+25 δρχ. 165.

Ὁ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετος φόρος 20 ο)ο θὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ φόρου δραχ. 130 δὲν θὰ ἀναγραφῇ δὲ ἐπὶ τῆς δηλώσεως ἀλλὰ θὰ εἰσπραχθῇ κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ Δημοσ. εἰσπράκτορος.

Ἐπὶ τῆς φορολογίας ***τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιχειρήσεων,*** ὁ ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἐπιβαλλόμενος ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ πρόσθετος φόρος 25 ο)ο θὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ φόρου ὑπολογιζομένου μὲ τὸ παλαιὸν ποσοστὸν 8 ο)ο.

Παράδειγμα: Ἐπὶ φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων δρχ. 10.000 ἀναλογεῖ φόρος πρὸς 14 ο)ο (τακτικὸν 10 ο)ο καὶ προσωρινὸν ἐπὶ 3 ἔτη 4 ο)ο, ἤτοι δρχ. 1400.

Ἐπὶ πλέον θὰ καταβληθῇ ὁ ὑπὲρ τοῦ Δήμου πρόσθετος φόρος 25 ο)ο ὑπολογιζόμενος ἐπὶ φόρου δρχ. 800 (Δρχ. 10.000 Χ8 ο)ο) ἤτοι δραχ. 200. Ἑπομένως σύνολον φόρου Δρχ. 1400+200-1.600.

Ὁ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου πρόσθετος φόρος 20 ο)ο θὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ φόρου δρ. 1400 δὲν θὰ ἀναγραφῇ δὲ ἐπὶ τῆς δηλώσεως ἀλλὰ θὰ εἰσπραχθῇ κατὰ τὴν πληρωμὴν ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος.

— ***Φορολογία ἐκτάκτων κερδῶν.***

Ἡ φορολογία αὕτη κατηργήθη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1924 καὶ ἐφ' ἑξῆς, διὰ τοῦ τελευταίως ψηφισθέντος νόμου καὶ συνεπῶς ἐφέτος δὲν θὰ ὑποβληθῶσι δηλώσεις ἐκτάκτων κερδῶν.

Διὰ τοῦ ἰδίου νόμου ἐπῆλθον ἐπίσης τροποποιήσεις τινὲς ἀφορῶσαι τὴν φορολογικὴν περίοδον 1923. Εἶναι δὲ αὗται αἱ ἑξῆς:

Ὁ νόμος ἐπὶ τοῦ χρησιμοποιηθέντος κεφαλαίου ὁσάκις λαμβάνεται ὡς βάσις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ συνήθους κέρδους, ***αὐξάνεται ἀπὸ 12 ο)ο εἰς 18 ο)ο,*** τὸ δὲ κατώτατον ὅριον συνήθους κέρδους ἀπὸ δραχ. 12.000 εἰς ***δρχ. 40. 000*** ἐτησίως καὶ δι' ἕκα τον φορολογούμενον.

Οἱ ὑποβαλόντες δηλώσεις ἐκτάκτων κερδῶν διὰ τὸ ἔτος 1923 δύνανται νὰ τροποποιήσωσι ταύτας δι' αἰτήσεώς των πρὸς τὴν Οἰκ. Ἐφορίαν, ἂν καὶ αὕτη κατὰ τὴν ἐπαλήθευσιν αὐτῶν θέλει αὐτεπαγγέλτως προβῆ εἰς τὴν σχετικὴν διόρθωσιν συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω τροποποιήσεις.

— ***Εὐκολίαι πληρωμῆς ὀφειλομένων φόρων.***

— ***Ἐκπτώσεις φόρου ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς ἐγγραφῆς.***

Πᾶς φορολογούμενος καθαρᾶς προσόδου καὶ συνθετικοῦ φόρου τῶν φορολ. περιόδων 1919 ἕως 1923-24 ἐκτάκτων κερδῶν ὡς καὶ τῶν ἐτῶν 1918, 1919, 1921, 1922 1923, ἀποδεχόμενος ἐγγράφως τὴν ἐν συμπληρωτικῷ καταλόγῳ ἐγγραφήν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ ἀποσπάσματος δικαιοῦται ἐκπτώσεως ἴσης πρὸς τὸ ***ἓν τέταρτον*** τοῦ συνολικῶς καταλογισθέντος αὐτῷ δι' ἕκαστον ἔτος φόρου ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς παντὸς προσθέτου φόρου λόγῳ ποινῆς.

Παρερχομένης τῆς ὡς ἄνω εἰκοσαημέρου προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος χάνει τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Τὸ ἀνωτέρω εὐεργέτημα παρέχεται ἐπίσης καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἔχει ἐπιδώσει ἤδη ἔνστασιν, ἥτις δὲν συνεζητήθη εἰσέτι ἡ συζητηθεῖσης ταύτης δὲν ἐξεδόθη ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐὰν ἤθελεν ἐγκαίρως ἀνακαλέσῃ ταύτην, ἀποδεχόμενος ἐγγράφως τὴν ἐν τῷ συμπλ. φορολ. καταλόγῳ ἐγγραφήν του. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἐγγραφῆς γίνεται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν Οἰκ. ἔφορον.

Ὁ μέχρι τοῦδε βεβαιωθεὶς καὶ μὴ καταβληθεὶς φόρος καθαρᾶς προσόδου καὶ συνθετικοῦ τῶν ἐτῶν 1919)20, 1920)21, 1921)22, 1922)23 καὶ 1023)24 ὡς καὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν ἐτῶν 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1921, 1922 καὶ 1923 ὡς καὶ ὁ ἐφεξῆς βεβαιούμενος φόρος τῶν αὐτῶν ἐτῶν, καταβάλλεται εἰς ὀκτὼ τριμηνιαίας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς μηνὸς μὲν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ τελευταίου νόμου, προκειμένου περὶ τοῦ μέχρι σήμερον βεβαιωθέντος φόρου, ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως προκειμένου περὶ τῶν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς βεβαιουμένων φόρων.

Βεβαίωσις φόρου λέγεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ χρηματικοῦ καταλόγου εἰς τὸν ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν.

Ὁ καταβάλλων τοὺς ἀνωτέρω φόρους πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριμηνίας, δικαιοῦται ἐκπτώσεως λόγῳ τούτου 12 ο)ο ἐτησίως ὁ δὲ ***προκαταβάλλων ὁλόκληρον τὸν φόρον*** κατὰ τὴν πρώτην δόσιν δικαιοῦται ***ἐκπτώσεως 20 ο)ο*** ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου συνολικοῦ φόρου.

Ἑπομένως ὁ ἀποδεχόμενος τὴν ἐγγραφὴν του ἐν τῷ συμπληρ. φορολ. καταλόγῳ τυγχάνει ἐκπτώσεως 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὁλικοῦ φόρου, ἀπαλάσσεται παντὸς προσθέτου λόγῳ ποινῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου καταβλητέου φόρου (μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ καταβληθέντος βάσει τῆς δηλώσεως) τυγχάνει ἐκπτώσεως 20 ο)ο ἐφ' ὅσον θὰ κατέβαλλεν αὐτὸν ὁλόκληρον ἀμέσως.

Διὰ τῶν λίαν διευκολυντικῶν καὶ εὐεργετικῶν τούτων διατάξεων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιθυμεῖ ὅπως ἀποφύγῃ εἰς τὸ μέλλον κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς πολλὰς ἐνστάσεις καὶ τὴν συνεπείᾳ αὐτῶν ἐπιδράδυνσιν εἰσπράξεως τῶν φόρων, καὶ ὅπως διευκολύνῃ τοὺς φορολογουμένους εἰς τὴν καταβολὴν τῶν φόρων τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Αἱ ἀνωτέρω εὐεργετικαὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὀφειλετῶν φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν ἐτῶν 1921 22 1922)23 καὶ 1923)24.

Προκειμένου περὶ τῆς ***φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου,*** ἐπιτρέπεται ***ἔφεσις*** ὅταν ὁ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐνστάσεων προσδιορισθεὶς φόρος, ὑπερβαίνει τὰς δρχ. 1000.

Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παράβολον 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου, ὅπερ ἐπιστρέφεται ἐν περιπτώσῃ ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐφέσεως.

Οἱ πωλοῦντες ζῦθον ἢ οἰνοπνευματώδη ποτὰ, θὰ πληρώσουν ἁπλοῦν τέλος.

— ***Φορολογία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.***

Ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1925--26 καταργεῖται ἡ διὰ τοῦ νόμου 2647 τῆς 5 Αὐγούστου 1921 φορολογία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς συνισταμένη ὡς γνωστὸν εἰς 3 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου.

Ἀντ' αὐτῆς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἔτους 1) ***στρεματικὸς φόρος*** καὶ 2) ***φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς γεωργικῆς προσόδου.***

— ***Στρεμματικὸς φόρος.***

Οὗτος ὡρίσθη εἰς δρ. 3.50 κατὰ στρέμμα ἐπὶ πάσης καλλιεργουμένης ἢ πεφυτευμένης ἐκτάσεως.

Θεωρεῖται καλλιεργουμένη καὶ συνεπῶς φορολογητέα ἔκτασις ἂν ἐκαλλιεργήθη τοὐλάχιστον ἐφ' ἅπαξ ἐντὸς τῆς προηγουμένης διετίας, δηλ. προκειμένου περὶ τῆς τρεχούσης φορολογ. περιόδου, ἐὰν ἐκαλλιεργήθη τοὐλάχιστον ἐφ' ἅπαξ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1923 ἕως 31 Αὐγούστου 1925.

Ἕκαστος φορολογούμενος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου νὰ ὑποβάλῃ δήλωσιν περὶ τῆς καλλιεργουμένης ἢ πεφυτευμένης ἐκτάσεως κατὰ στρέμματα ἀναφέρων ἐν αὐτῇ καὶ τὴν τοποθεσίαν εἰς ἣν εὑρίσκεται αὕτη.

Ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς δύο ἴσας δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει καὶ ἡ δευτέρα μέχρι τέλους Ἰανουαρίου ἑπομένου ἔτους.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς φορολογίας τῆς καθαρᾶς γεωργικῆς προσόδου καὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν δηλώσεων.

ΧΑΡΑΛ. ΕΜ. ΑΡΩΝΗΣ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΤΟ "ΚΡΟΝΙΟΝ„
Ι. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ
(Ἐν Πειραιεῖ)
Ὁδὸς Τσαμαδοῦ 34
Ἐναντι μεγάρου Ἀδελφῶν Ζερβοῦ.

Γλυκίσματα παντὸς εἴδους εἰς ἐκλεκτὰς ποιότητας.-Δίσκοι μνημοσύνων κ.λ.π.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ
ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΑΝΤΩΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ὁδὸς Ἁγ. Μάρκου 12
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Πλουσία συλλογὴ κοσμημάτων παντὸς εἴδους

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀφ' οὗ ἔπαυσαν πλέον οἱ λόγοι οἱ ἐν ἔτει 1815 ὑπαγορεύσαντες τὴν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐγκατάστασιν τῶν Ἰονίων νήσων εἰς Κράτος ἀνεξάρτητον. Εἶνε δ' ἄξιον νὰ μνημονευθῶσιν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν ἓξ πρώτων εἰσελθόντων εἰς τὸ Ἰόνιον Κοινοβούλιον ριζοσπαστῶν, οἵοι ὁ Ἠλίας Ζερβὸς Ἰακωβάτος, ὁ τότε ἐξόριστος ἐν Ἀντικυθήροις, ὁ Ἰωάννης Τυπάλδος Δοττοράτος Κεπελλέτος, ὁ Γεώργιος Ἰακωβάτος, ὁ γνωστὸς ἐν τῇ Ἑθνοσυνελεύσει τοῦ 1864 πληρεξούσιος καὶ ὁ κατόπιν μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν του μέλος τῆς ἐπὶ Βούλγαρη Βουλῆς τοῦ 1874, ὁ Ἰωσὴφ Μομφεράτος, ὁ δημοκράτης ἀγωνιστὴς τοῦ καλάμου καὶ τοῦ λόγου, ὁ δὶς ἐξορισθεὶς εἰς Ἐρικοῦσαν, ὁ Γεράσιμος Λειβαδᾶς ὁ ἀπὸ τοῦ 1830 γενόμενος πρόμαχος τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν, ὁ καταδιωχθεὶς ἐπανειλημμένως καὶ ἐξορισθεὶς εἰς Βίδον καὶ εἰς Παξοὺς καὶ ἐγκλεισθεὶς πολλάκις ἐν ἀηλίοις φυλακαῖς, ὁ Σταματέλος Πυλαρινός, ἰατρός, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ σπουδάσας καὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις διαμείνας, γαλουχηθεὶς διὰ τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ὁ κατόπιν ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος λαβὼν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ἀρτισυστάτῳ Κράτει καὶ παρὰ τῷ στρατηγῷ Μαιζῶνι ὡς κυβερνητικὸς ἐπίτροπος, κατόπιν δ' ἐπανελθὼν εἰς Κεφαλληνίαν καὶ διδάξας τὴν ***Ἐθνικὴν Κατήχησιν*** ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ ἱδρυθέντι ἀναγνωστηρίῳ ***«Ὁμόνοια»***.

Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ ἄνδρες οἱ ἀναλαβόντες, ἐν τῷ Ἰονίῳ Κοινοβουλίῳ τὸν κρατερὸν ἀγῶνα τῆς ἐπικρατήσεως τῶν νέων φιλελευθέρων ἰδεῶν ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ζειδώρου φωτός, ὅπερ διεδέχετο τὸν πολιτικὸν ζόφον ἐν τῷ ὁποίῳ διετέλει ἡ Ἑπτάνησος κατὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1817 διαρρεύσαντα ἔτη. Διότι κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα ἡ ἀντιπολίτευσις προέβαλλεν ἑκάστοτε διστακτικὴ καὶ δειλὴ διὰ τὸν φόβον τῆς Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας, ἀναζωογονουμένη μόνον καὶ θαρροῦσα ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1830 ἐκ τῆς πρὸς τὰς φιλελευθέρας ἀρχὰς καλῆς διαθέσεως τῶν Ἁρμοστῶν Νούγκεντ, Μακέντζη καὶ Σείτωνος.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Θ' Κοινοβουλίου καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀντίθεσις τῶν ἰδεῶν διεγράφετο βαθύτερον καὶ αἱ ἄκρως φιλελεύθεροι ἰδέαι, αἱ ἐν τῇ ριζοσπαστικῇ ἀντιλήψει βραδύτερον διαμορφωθεῖσαι, κατέκτων ὁσημέραι ἔδαφος, ἕως οὗ ἡ συνδιαλλαγὴ πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δύναμιν ἀπέβη ἀνέφικτος.

Ἔμεινεν ἱστορικὴ καὶ θὰ μείνῃ ἱστορικὴ ἐσαεί, διὰ τὸν μέλλοντα νὰ γράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς ταύτης γωνίας, ἡ στιγμὴ ὅταν διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἰωάννου Τυπάλδου Καπελλέτου, τὴν 26 Νοεμβρίου 1850, ἐν πληθούσῃ Βουλῇ, ἤρξατο ἀπαγγέλλομενον τὸ Ψήφισμα τῆς Ἑνώσεως.

«Ἐν ὀνόματι τῆς μιᾶς καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος». «Ἡ Βουλὴ τῆς Ἑπτανήσου» . . . . . .

Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἱεροφάντου τῆς Ἑνώσεως διεκόπη διὰ τῆς ἀποτόμου ἐπιδόσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς Διαγγέλματος τοῦ Ἁρμοστοῦ, δι' οὗ ἀνεβάλλετο ἐπὶ ἓξ μῆνας ἡ ἐξακολούθησις τῆς Συνόδου.

Γενικὴ ὑπῆρξεν ἡ κατάπληξις, ἀλλ' οὕτω ἠνοίγετο βαθὺ χάσμα μεταξὺ τῆς κρατούσης ἀρχῆς καὶ τοῦ Ἰονίου λαοῦ χάσμα, ὅπερ οὐδὲν πλέον ἴσχυσε νὰ πληρώσῃ.

Ἡ Θ' Βουλὴ διελύθη καταδικασθεῖσα εἰς σιγήν. Αἱ δ' ἐκλογαὶ τοῦ Ι' Κοινοβουλίου ὑπῆρξαν ὁ ὕστατος ἀγὼν πρὸς ἐπικράτησιν τῶν μετριοπαθῶν ἰδεῶν, τεθείσης ἐν ἐνεργείᾳ, ἐν Κεφαλληνίᾳ ἰδίως καὶ Ζακύνθῳ, τῆς δεκακαλπίας, ὡς ἀπεκλήθη ἡ εἰς τὰς δέκα ἀποκλειστικῶς κάλπας τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως ψηφοφορία.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἐφάνη ἀποκλῖνον μᾶλλον πρὸς τὰς βλέψεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' εἰσῆλθον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ οἱ τῶν ἄκρων ἰδεῶν, καίτοι ἐν μειοψηφίᾳ, ἣν ἐνίσχυον οἱ μᾶλλον πρὸς τὰς φιλελευθέρους ἰδέας ἀποκλίνοντες μετριοπαθεῖς βουλευταί. Ἡ μειονοψηφία ἐκείνη ἀπετελεῖτο κυρίως ἐκ τῶν βουλευτῶν Ζακύνθου Ναθαναὴλ Δομενεγίνη, Φραγκίσκου Κουερίνου, Ἀγγέλου Συγούρου Δεσύλλα, Γουλιέλμου Μινώτου, Γεωργίου Βερυκίου, Δημητρίου Παχώμη, Δημητρίου Βολτέρα, Νικολάου Κοργιανίτου, καὶ τῶν ἐξορίστων ἐν Ἀντικυθήροις Φραγκίσκου Δομενεγίνη καὶ Ἰωάννου Λισγαρᾶ τῶν ἐκ Λευκάδος μετριοφρονεστέρων Ἰωάννου Μαρίνου, Δημητρίου Κόνδαρη καὶ Θεοδοσίου Σούντια ***καὶ τοῦ ἐκ Κυθήρων Γεωργίου Ἀρώνη.***

Τῆς Βουλῆς ἐκείνης Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ Πέτρος Βράϊλας, ὁ κατ' ἐξοχὴν ἡγέτης τῶν μεταρρυθμιστῶν καὶ ἐνδεδειγμένος συνήγορος ἐν τ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΠΩΣ ΤΑ ΒΛΕΠΕΙ ΕΝΑΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Παρὰ συμπολίτου, ἐν Ἀμερικῇ ἀπὸ ἐτῶν διαμένοντος, ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν μὲ ἀκεραίαν τὴν φρασεολογίαν της ὡς λίαν παραστατικὴν καὶ ἀπεικονιστικὴν ἑνὸς μέρους τῆς ζωῆς τῶν μεταναστῶν μας.

Εἰς τὰς γραμμὰς τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς διακρίνει κανεὶς τὴν ἠθικὴν ἀντίληψιν τοῦ γράψαντος ὁ ὁποῖος ἐὰν δὲν γνωρίζει, ὡς λέγει, γράμματα, αἰσθάνεται ὅμως βαθυὰ τὸν πόνον τὸν ὁποῖον, καὶ κάθε καλὸς Ἕλλην αἰσθάνεται διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας ἐν ἀπωτέρῳ μέλλοντι τοῦ ἐν Ἀμερικῇ βιοῦντος ἑλληνισμοῦ.

Ἀγαπητὲ φίλε

Ἔλαβα κι' ἐγὼ τὴν ἐφημερίδα σου καὶ βλέπω νὰ γράφῃς γιὰ τοὺς πατριῶτες μας ὅλου τοῦ κόσμου πράμματα ποῦ μοῦ σαστίζουνε τὸ μυαλό. Λίκνο ἔχεις κι' ἀλήθεια εἶνε πῶς οἱ πατριῶτες μας **ξεχωρίζουνε** ἀπὸ τοὺς ἄλλους γραικούς. Μὰ εἶνε καὶ μερικὰ πράμματα ποῦ δὲν τά γράψες.

Εἶπα νὰ σοῦ τὰ γράψω γὼ ἀλλὰ μετάνοιωσα μήπως καὶ νομίσῃς πῶς δὲν εἶνε σωστά. Ὕστερα ὅμως πάλι σκέφθηκα πῶς μὲ γνωρίζεις καλὰ καὶ θὰ τὰ πιστέψῃς καὶ γι' αὐτὸ στὰ γράφω. Τί θὰ ποῦνε ὅσοι τὰ διαβάσουνε λίγο μὲ μέλλει. Ἔπειτα κι' ἂν γελάσουνε τὸ κακὸ εἶνε λίγο γιὰ μένα γιατὶ ἐγὼ εἶμαι ἀγράμματος καὶ τὸ ξέρω. Νὰ μὲ συμπαθήσῃς μονάχα ποῦ θὰ στὰ γράψω στὴ δική μου τὴ γλῶσσα καὶ ὅπως τὰ εἶδα καὶ τὰ βλέπω κάθε μέρα.

Καὶ ἐν πρώτοις. Πρέπει νὰ πιστέψῃς πῶς ἡ πλειὸ μαγαρισμένη φυλὴ εἶνε οἱ γραικοὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουνε ὁμόνοια. Εἶνε διερεμένοι σὲ δύο στρατόπεδα, βασιλικοὶ καὶ βενιζελικοὶ καὶ κυνηγᾶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλονε. Ἔχεις ἕνα μαγαζύ; Ἔρχεται ἄλλος καὶ ἀνοίγει δίπλα σου καὶ ἔτσι καταστρέφονται καὶ οἱ δύο. Ἡ ἐργασίες τῶν γραικῶν εἶνε μαγερία, μπακάλικα, μανάβικα καὶ φρουτατζίδικα καὶ γιὰ τοῦτο εἶνε ολοι ἐνέχυρο Καὶ ἀνοίγουνε τὰ μαγαζιὰ ἔτσι.

Συμφωνοῦνε τρεῖς τέσσερης καὶ ἀνοίγουνε ἕνα μαγαζύ. Ἔχουνε δύο χιλιάδες τάλληρα. Τὸ μαγαζὺ κοστίζει 25 χιλιάδες ὅλο χρέος καὶ τοὺς ἀποθηκεύουνε καὶ τὰ παλούκια, καὶ τοὺς κάνουνε χαρτιὰ ὀνομαζόμενα νότες. Ἀρχινᾶνε τὴ δουλειά. Τραβᾶ ὁ καθένας 10 τάλληρα τὴ βδομάδα. Ἔρχεται τὸ ἕνα χαρτὶ δηλαδὴ ἡ μία νότα. Ἂχ βὰχ νὰ τὴ πληρώσουνε διότι ἀμέσως θὰ ἰδῆς κατάσχεσι δίχος δεύτερο λόγο. Κ' ἂν πᾶνε οἱ δουλειὲς καλὰ κᾶτι γίνεται. Δουλεύουνε μέρα καὶ νύχτα δύο, τρία πέντε χρόνια μὲ τὰ 10 τάλληρα τὴ βδομάδα. Ἔπειτα ἀρχινᾶ ἡ γρίνια. Ὄχι λέει ο ἕνας τ' ἄλονοῦ, ἐγὼ θὰ κάνω κουμάντο, ὄχι λέει ὁ ἄλλος ἐγὼ θὰ κάνω κουμάντο, ὕστερα κλέβουνε καὶ λίγο καὶ οἱ δυὸ καὶ ἔτσι πᾶνε κατὰ διαόλου καὶ χάνουνε τὴς παράδες τους καὶ τὴ δούλεψί τους, καὶ ὕστερα πάλι ἀπὸ ξαναρχῆς.

Ἄκουσε ἀγαπητὲ καὶ ἄλλα νόστιμα. Φεύγουνε ἀπ' αὐτοῦ κάμπουσα παιδιά. Ἔρχονται δῶ. Χόνουνται στὰ πιάτα στὰ ὑπόγεια. Δὲ γνωρίζουνε τὴ γλῶσσα. Ἀπὸ τὴ δουλειὰ καὶ στὴ κάμαρά τους. Καθένας πλένει τὰ ροῦχά του μόνος του καὶ τοῦ μένουνε μερικὰ χρήματα. Κάνει τότε μιὰ φορεσιὰ ροῦχα, βγάνει καὶ μιὰ φωτογραφία, τὴ στέρνει τοῦ πατέρα του μὲ μερικὰ τάλληρα καὶ τοῦ γράφει.

Πατέρα, ποῦλα τὰ βώδια καὶ τὴς ζοῦλες καὶ ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ. Περνᾶνε δύο τρία χρόνια, μαθαίνει τὴ γλῶσσα, μαθαίνει ὅμως ποῦ ζάρει καὶ ο λαγὸς καὶ τότες βάλτου ρίγωνη. Τότες ἀφίνει τὸ πατέρα καὶ πληρώνει 70 καὶ 80 δραχμὲς τὴ ζευγαρέα καὶ αὐτὸς μένει ἐδῶ ἀμανάτι. Ἔτσι ἐξακολουθᾶ αὐτὴ ἡ ζωὴ ὡσότου νὰ φθάσῃ 35 ἢ 40 χρόνων. Τότες τοὔρχεται ἡ ἐπιθυμία νὰ παντρευτῇ. Ἐδῶ ἔχει πολλαὶς Ἑλληνίδες ἀλλὰ ποιά τονε ζυγώνει; Ἂν γυρέψῃ ἀπὸ ἄλλη παροικία τοῦ γυρεύουνε τὸ βιβλιαράκι τῆς Τράπεζας. Δὲν τὸν ρωτᾶνε ἂν ἔχῃ μαγαζὺ γιατὶ τὸ ξέρουνε πῶς τὸ χρωστᾷ.

Τότες τί κάνει; Πέρνει τὴ πρώτη φωτογραφία, τηνε στέρνει αὐτοῦ καὶ γυρεύει γυναῖκα. Στέρνει καὶ τὴ φωτογραφία τοῦ μαγαζιοῦ, δῆθεν πῶς ἔχει μαγαζύ, καὶ ἀμέσως ἀρχινοῦνε αὐτοῦ τὰ προξενιὰ καὶ παραρχατάρουνε ποῖος νὰ πρωτοστείλῃ τὴ κόρη του. Ἐπὶ τέλους ἐκλέγουνε μία καὶ ἀφοῦ στείλουνε πρῶτα τὴ φωτογραφία της ἔπειτα τῆς ἔρχεται ἡ πρόσκλησι. Αὐτὸς ἀμέσως ἐδῶ φροντίζει καὶ πιάνει ἕνα πάτωμα μὲ 5—6 κάμαρες μὲ τὰ ἔπιπλα καὶ πληρώνει 15 ἢ 20 τάλληρα τὴ βδομάδα, ὅπου ἔρχεται καὶ ἡ χρυσοκαλλορίζικη. Καὶ ἀμέσως γίνεται ἡ στέψη στὸ λιμεναρχεῖο, ἔπειτα πᾶνε στὸ σπῆτι.

Βλέπει ἡ νύφη στόφες, βλέπει στίμες, βλέπει ζεστὰ καὶ κρύα νερά, καὶ συχνοσιλλιάζεται ἀπὸ τὴ χαρά της. Ἔτσι περνᾶ λίγος καιρὸς ὡς ποῦ τὴς περισσότερες φορὲς χαλᾶ ἡ δουλειά, καὶ βλέπεις πέταμα ἀπὸ τὸ σπῆτι, καὶ τὸ καταφύγιο τῆς γυναίκας εἶνε στὴ φάμπρικα. Ὁ ἄντρας της ὅμως γέρος αὐτὴ μικρή, ξελογιάζεται καὶ ἔτσι ἐδῶ πέρα εἶνε πλειὸ πολλοὶς γραικὲς πρόστυχες παρὰ ἀπὸ ἄλλαις φυλές.

Αὐτὰ γίνονται ἀγαπητὲ ἐδῶ πέρα στὴ κόλαση ποῦ πολλοὶ τὴ νομίζουνε παράδεισο. Γι' αὐτὸ ὁ μεγαλύτερος ἐλευθερωτὴς καὶ εὐεργέτης θὰ εἶνε ἐκεῖνος ὁποῦ θὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐρχομὸ ὁποιουδήποτε ποῦ θὰ ἤθελε νὰ ρθῇ ἐδῶ. Πολλαὶς χιλιάδες θέλουνε νὰ ἔρθουνε αὐτοῦ ἀλλὰ λείπουνε τὰ μέσα. Εἰκοσιπέντε κοὶ τριάντα χρόνια ἄνθρωποι ἐδῶ εἶνε θύματα τῶν γυναικῶν καὶ τῆς χαρτοπαιξίας.

Δὲ θὰ περάσουνε πολλὰ χρόνια καὶ δὲ θὰ ὑπάρχῃ γραικὸς γιὰ γραικὸς ἐδῶ, διότι οἱ γονεῖς πεθαίνουνε καὶ τὰ παιδιὰ δὲ θὰ γνωρίζουνε τὴ καταγωγή τους.

Σὲ ἀσπάζουμε ὁ φίλος σου
Θ. Μ. Π.

Ἡ σωφροσύνη ὑπαγορεύει εἰς τοὺς ἄνδρας νὰ δυσπιστοῦν πρὸς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ὡραίου φύλου.

(Δυπουί)

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΣΤΡΙΣΙΑΝΙΚΑ

— Αἱ ἐξετάσεις τοῦ σχολείου.
— Βραβεῖα εἰς τοὺς μαθητάς.

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ σχολείου μας τῶν ἀρρένων ἦσαν ἐφέτος πανηγυρικαί. Κόσμος πολὺς εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὰ γύρω χωρία μας καὶ ἐνδιαφέρον ζωηρὸν ἐπεδείχθη, διότι ἐπρόκειτο ν' ἀπονεμηθῶσι καὶ βραβεῖα χρηματικὰ εἰς τοὺς καλυτέρους μαθητὰς ἐκ τοῦ πεντακοσιοδράχμου ἐπάθλου τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου μας καὶ ἐν Πειραιεῖ ἐγκατεστημένου κ. Νικολάου Καστρίσου Ξυδάτου.

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις παρέστη καὶ ὁ διδάσκαλος Μυτάτων κ. Βρετὸς Κασσιμάτης ὅστις μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ βραβείου ἐξήτασε τὴν ἐργασίαν τῶν μαθητῶν ὅλου τοῦ ἔτους, κατόπιν δὲ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀπόφασις ἀπονομῆς βραβείων.

Ἡ κάτωθι ὑπογεγραμμένη Ἐπιτροπή, συσταθεῖσα διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ ἐκ δραχμῶν 500 βραβείου τοῦ κ. Νικολάου Καστρίσου εἰς τοὺς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀριστεύσαντας μαθητὰς τοῦ Σχολείου Καστρισιανίκων.

Ἐλέγξασα τὸν Γενικὸν τοῦ Σχολείου ἔλεγχον, διεξελθοῦσα τὰ γραπτὰ πασῶν τῶν τριμηνιῶν τοῦ Σχολικοῦ τούτου ἔτους, καὶ παραστᾶσα κατὰ τὰς προφορικὰς δοκιμασίας, καὶ μετὰ δικαίας καὶ ἀμερολήπτου αὐστηρότητος κρίνασα, ἀποφάσει κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ ἀπονέμει κατὰ σειρὰν ἀξίας καὶ ἱκανότητος. Εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Δ' τάξεως Θεόδωρον Γεωργ. Καστρῖσον δραχ. 150. Ζαχαρίαν Χαρ. Κασσιμάτην δραχ. 50 καὶ Δημήτριον Ἰωάν. Φριλίγκον δραχ. 25.

Εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Γ' Τάξεως Γεώργιον Ἀντ. Φριλίγκον δραχ. 100. Γεώργιον Κοσμᾶν Φατσέα δραχ. 50 καὶ Γεώργιον Μηνᾶ Σάμιον δραχ. 25.

Εἰς τὸν μαθητὴν Β' τάξεως Ἀνδρέαν Χαρ. Πρωτοψάλτην δραχ. 50 καὶ

Εἰς τὸν μαθητὴν Α' τάξεως Κυριάκον Παν. Φριλίγκον δραχ. 50.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπηχοῦσα καὶ διερμηνεύουσα καὶ τὴν ὁμόθυμον τῆς Σχολικῆς περιφερείας ἐπιθυμίαν καὶ θέλησιν, ἐκφράζει πρὸς τὸν ἐν Πειραιεῖ φίλον τῶν γραμμάτων συμπολίτην κ. Νικόλαον Καστρῖσον Ξυδάτον ἱδρυτὴν καὶ χορηγὸν τοῦ βραβείου τούτου ἐγκαρδίους εὐχαριστίας, διότι διὰ τοῦ ἐπάθλου τούτου ὑποθάλπει καὶ ὁποδαυλίζει τὴν πρὸς τὰ γράμματα ἄμιλλαν τῶν μαθητῶν, καλλιεργεῖ τὴν ἐπιμέλειαν τούτων καὶ ὁποκινεῖ εἰς τὴν ταχτικὴν φοίτησιν.

Συγχαίρει τὴν διδασκάλισσαν δεσποινίδα Κλειὼ Μαυρομμάτη, διότι κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ἐπεδείξατο εὐρυμάθειαν, μόρφωσιν παιδαγωγικὴν καὶ ἱκανότητα ἐπιστημονικήν.

Ἀπευθύνει δ' εὐχὴν πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν σύμπτυξιν τῶν Σχολείων τῆς περιφερείας μας διότι οὕτω τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον θὰ εἶνε κατὰ πολὺ ὑπέρτερον καὶ κατὰ ποιὸν καὶ ποσὸν λόγῳ ἐπαρκοῦς χρόνου.

Καστρισιάνικα 14 Ἰουνίου 1925

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κοσμᾶς Ἀντ. Φριλίγκος
Δημήτριος Ι. Νοταρᾶς
Ἰωάννης Π. Σάμιος
Ἰωάν. Γρ. Κασιμάτης

Ἡ χαρὰ τῶν βραβευθέντων μικρῶν μαθητῶν ζωηρὰ ἐξεδηλοῦτο εἰς τὰ προσωπάκια των, καὶ μία ὑπόσχεσις εἰς αὐτὰ διεφαίνετο ὅτι τοῦ χρόνου θὰ εἶνε πάλιν οἱ πρῶτοι εἰς τὰ μαθήματα καὶ τελευταῖοι εἰς τὰς ἀπουσίας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων φορολογίας καθαρᾶς προσόδου, συνθετικοῦ φόρου ὡς καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, παρετάθη μέχρι τέλους ἀρχομένου μηνὸς Ἰουλίου.

Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΜΑΣ

Γενομένης δημοπρασίας ἐν Χώρᾳ τὴν 14 λ. μ. καὶ ἐνώπιον τῆς κατὰ Νόμον Ἐπιτροπῆς πρὸς συντήρησιν τῶν ὁδῶν τῆς Νήσου μας, ἐμειοδότησαν διάφοροι ἐργολάβοι καὶ ἐντόπιοι καὶ ξένοι. Κατόπιν τούτου καὶ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ ἐργολάβος ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη θέλει προβῇ εὐθὺς εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συντηρήσεως τῆς ὁποίας τόσην ὁμολογουμένως ἀνάγκην εἶχον αἱ ὁδοί μας.

ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΒΑΔΙ

—"Ενα νέο κέντρο.
—Ταχεῖα ἐξέλιξις καὶ πρόοδος
—Πεποίθησις γιὰ τὸ μέλλον.

Τὸ νέο κέντρο. Ἔτσι ὠνομάστηκε μιὰ θέση στὸ Λιβάδι κοντὰ στὸ ἐργοστάσιο. Εἶνε ἡ θέση ποῦ ξανοίγεται μπροστά της κάποιο οἰκονομικὸ μέλλο, γιατὶ εἶνε στὸν ἁμαξωτὸ δρόμο Χώρας—Ποταμοῦ καὶ στὴν ἀρχὴ τῶν δρόμων Λιβαδιοῦ καὶ Μυρτιδίων. Εἶνε τὸ θερινὸ κέντρο τοῦ Λιβαδιοῦ καὶ κείνων ποῦ παραθερίζουν σ' αὐτό.

Ὡς τώρα συγκεντρώνει τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ Λιβαδιοῦ. Ἐκεῖ εἶνε τὸ ἐργοστάσιο τοῦ Γαβρ. Χάρου, τὸ μηχανουργεῖο Γ. Πασγάλη, τὸ ξυλουργεῖο Γ. Φατσέα, τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα Ἐμ. Μπρατζάλη, τὸ καφενεῖον Ἑλένης Λουράντου καὶ Ἐμ. Λουράντου, τὰ ὑποδηματοποιεῖα Σπυρ. Σεμιτεκόλου, Γεωργ. Κασιμάτι, τὸ χρεοπωλεῖο καὶ παντοπωλεῖο Γεωρ. Μεγαλοκονόμου, τὸ οἰνοπνευματοποιεῖο Ἀντων. Καλλιγέρου καὶ τὸ καλλιτεχνικὸ φωτογραφεῖο Π. Φατσέα. Νέες οἰκοδομὲς κτίζονται ἐφέτος. Σπεύδουν ἐκεῖνοι ποῦ ἠγόρασαν πέρυσι τὰ οἰκόπεδα ἐκεῖ καὶ τὰ κτίζουν. Καὶ θὰ κατορθώσουν πολλὰ οἱ νέοι αὐτοὶ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ γιατὶ ἔχουν πεποίθηση γιὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ καὶ ζῆλο νὰ ἐργαστοῦν γιὰ τὴν πρόοδό του.

—Χειροτονία νέου ἱερέως
—Ἐπίσκεψις ἐπιθεωρητῶν ἐκπαιδεύσεως
—Διαφωνία ἐπιτροπῆς Μυρτιδίων.
—"Αφιξις καὶ ἀναχώρησις μελισσοκόμου.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐχειροτονήθη διάκος καὶ κατόπιν ἱερέας ὁ Ἐμμανουὴλ Ν. Λουράντος ἀπὸ τὸ χωριὸ Λουραντιάνικα γιὰ νὰ σταλῇ εἰς Ἀντικύθηρα γιατὶ ὁ παππᾶς τους ἐκεῖ ἔχει πιὰ γεράσει.

Τὴς τελευταῖες αὐτὲς μέρες τὰ σχολεῖα τοῦ νησιοῦ μας ἐδέχθησαν τὴν ἐπίσκεψη τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κ. Μπούρα καὶ τῆς μέσης κ. Κουρουσοπούλου.

Εἰς τὰ Μερτίδια ἐσχάτως γεννήθηκε κάποια διαφωνία μεταξὺ τῶν προέδρων τῶν Κοινοτήτων καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐγχωρίου περιουσίας, γιὰ τὴ θέση ποῦ ἔπρεπε νὰ κτισθῇ τὸ κελὶ ποῦ θὰ ἔκτιζε μὲ ἔξοδά του ὁ κ. Γιάννης Κασιμάτης ἀπὸ τὰ Καστρισιάνικα καὶ μετὰ τὸν θάνατό του θὰ ἔμενε στὴ Μονή. Ἐξ αἰτίας τῆς διαφωνίας αὐτῆς παραιτήθη ἡ Ἐπιτροπή, καὶ ὁ κ. Εἰρηνοδίκης ὡς πρόεδρος αὐτῆς ἐκάλεσε τὴν περασμένη Κυριακὴ τοὺς κ. Προέδρους νὰ διορίσουν νέα Ἐπιτροπή. Οἱ κ. Πρόεδροι τοῦ τέως δήμου Κυθηρίων συνῆλθον καὶ ἐπρότειναν τοὺς κ.κ. Ἀντ. Ι. Στάθην ἀπὸ τὴ Χώρα καὶ Μάρκον Πετρόγειλο ἀπὸ τὰ Φράτσια. Περιμένεται καὶ ἡ γνώμη τῶν προέδρων τοῦ τέως δήμου Ποταμίων.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατόπιν ἐνεργειῶν ἔστειλεν ἕνα εἰδικὸ μελισσοκόμο γιὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἀρρώστεια ποῦ κατέστρεψε κυριολεκτικῶς τὰ μελίσσια τοῦ τόπου μας. Ἤλθεν ὁ κ. μελισσοκόμος στὸ Καψάλι, εἰδοποίησε λέει τὶς Κοινότητες, καὶ ἐπειδὴ δὲν παρουσιάστηκε κανεὶς ἀπὸ κείνους ποῦ ἔχουν μέλισσες ἄρρωστες ἔφυγε ὁ κ. μελισσοκόμος ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ νησιοῦ. Ἐμάθαμε πῶς εἶπε στὸ Ὑπουργεῖο ὅτι ἐδῶ εἴμαστε ἄγριοι καὶ φοβόμαστε μὴ μᾶς φορολογήσουν. Ἀλλὰ δὲν ἔχει δίκηο. Διότι οὔτε οἱ Κοινότητες ἔλαβαν εἰδοποίηση γιὰ τὴν ἄφιξί του, οὔτε καὶ κανένας φόβος ἐξεδηλώθη ἀπὸ τοὺς κατοίκους μας γιὰ νέες φορολογίες.

ΛΙΒΑΔΙΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κάτωθι ἐπιτροπὴ τοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Κιπεριώτισσας τοῦ χωρίου Φριλιγκιανίκων, εὐχαριστεῖ καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν κατοίκων τὸν κ. Γεώρ. Κοσμ. Φριλίγκον διὰ τὴν δωρεὰν ἑνὸς ἀργυροῦ ποτηρίου Ἁγίας Μεταλήψεως μετὰ τῶν λοιπῶν χρειωδῶν.

Εὐχαριστεῖ ἐπίσης καὶ τοὺς ἐν Αὐστραλίᾳ συμπολίτας τοὺς ἀποστείλαντας ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ τὰς ἀκολούθους εἰσφοράς.

Ἁγάπη Χ. Σιμίου	λίρας Ἀγγλίας	3- 0-0
Χιρμ. Δ. Νοταρᾶς	»	2- 0-0
Δημ. Α. Καστρίσιος	»	0-10-0
Ἐμ. Ι. Νοταρᾶς	»	1- 0-0
Ἀθαν. Ε. Σεντεμαΐς	»	0-10-0
Νικ. Π. Πρωτοψάλτης	»	0-10-0
Ἐμμ. Κ. Φριλίγγος	»	1- 0-0
Ἰωάν. Π. Νοταρᾶς	»	1- 0 0
Χιρ. Π. Πρωτοψάλτης	»	1- 0-0
Θεόδ. Ε. Νοταρᾶς	»	0-10-0
Ἰωάννης Β. Νοταρᾶς	»	1- 0-0
Γεωργούλα Κορωνιού	»	0-10-0
Ἦτοι λίρας		12-10-0

Ἡ εὐχαριστοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ναοῦ «Παναγία ἡ Κυπεριώτισσα».

Δημ. Ι. Νοταρᾶς
Νικ. Γλυτσὸς
Διαμαντὴς Νοταρᾶς

Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τοῦ ἔρωτος εἶνε ἡ στενοχώρια τῶν δύο ὄντων ὅταν μείνουν μόνα.

(Δαμπρυγιὲρ)

Ἡ καρδία εἶνε θεμιτοφύλαξ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ ὁ χαρακτὴρ εἶνε φρουρός.

(Μπουζεάρ)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΑΒΑ

— Αἱ σχολικαί μας ἑορταί

Μετὰ τὰς ἐπιτυχῶς διεξαχθείσας ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς καὶ τῶν δύο σχολείων μας, ἐτελέσθη σήμερον καὶ ἡ σχολικὴ ἑορτὴ τῶν ἐξετάσεων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας, ὁ κόσμος διηυθύνθη εἰς τὸ ἀρρεναγωγεῖον ὅπου τὸ πρῶτον ἐτελεῖτο ἡ ἑορτή, καὶ κατέκλυσε ὁλόκληρον τὸ προαύλιον. Ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου κ. Ἰωάννης Σιμιτέκολος ἄνθρωπος διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ σεμνύνεται τὸ διδασκαλικὸν σῶμα, ὁ μετριόφρων καὶ ἀθόρυβος αὐτὸς ἐργάτης τῆς Παιδείας, παρουσίασε μίαν ἀληθῶς ὡραίαν ἑορτήν. Οἱ μαθηταὶ ἀπήγγειλον ὡραῖα ποιήματα καὶ θαυμασίους διαλόγους προκαλοῦντας ἄλλοτε γέλωτας καὶ ἄλλοτε δάκρυα. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν ὁ κ. Σιμιτέκολος ἐξέθηκε τ' ἀποτελέσματα τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους, μεθ' ὃ τὸ κοινὸν συγχαρὲν αὐτὸν ἀνεχώρησε ἀποκομίσαν τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

—Ἡ σχολικὴ ἑορτὴ τῶν θηλέων

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο ἡ σχολικὴ ἑορτὴ τῶν θηλέων. Ἡ διευθύντρια τοῦ σχολείου δεσποινὶς Σιγάλα, τύπος σεμνῆς καὶ ἀρίστης διδασκαλίσσης, μᾶς παρουσίασε μίαν ἀληθῶς καλλιτεχνικὴν ἔκπληξιν.

Πρὸς στιγμὴν ἐνομίσαμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς πολυτελῆ αἴθουσαν θεάτρου μὲ τοὺς ὡραίους διαλόγους τῶν μαθητριῶν, καὶ τὰ ὡραῖα ποιήματα καὶ ἄσματα τὰ ὁποῖα μὲ τόσην ἐπιμέλειαν ἡ δ. Σιγάλα εἶχεν διδάξει. Ἡ σχολικὴ αἴθουσα εἶχεν ἐπίσης πλημμυρίσει ἀπὸ ὡραῖα χειροτεχνήματα μαρτυροῦντα τρανῶς τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῆς διδασκαλίσσης διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ τεχνικοῦ αὐτοῦ μαθήματος.

Μετὰ τὴν λῆξιν νῆς ὡραίας ἑορτῆς πάντες καὶ πᾶσαι ἀπῆλθον ἀφοῦ συνεχάρησαν τὴν διδασκάλισσαν διὰ τοὺς τόσον καλοὺς καρποὺς ἀποδόσαντας κόπους της, καὶ εὐχαριστημένοι διότι ὁ Καραβὰς ἐν τῷ προσώπῳ τῶν δύο αὐτῶν παιδαγωγῶν μας εὗρεν τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας βαθεῖαν τὴν συναίσθησιν τοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν καθήκοντος.

14—6—25

ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΤΑΤΑ

— Ἀνέγερσις οἰκήματος πλησίον τοῦ σχολείου.
— Ὁ θεμέλιος λίθος καὶ ὁ λόγος τοῦ διδασκάλου,

Μὲ τοπικὴ ἐπισημότητα ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος γιὰ τὴν ἀνέγερση σπιτιοῦ παράπλευρα τοῦ Σχολείου, πρὸς στέγασιν τοῦ ἀσκάλου. Καὶ ἦταν καιρὸς ὅπως καὶ ἀνάγκη μεγάλη. Παρέστησαν ὅλες οἱ ἀρχὲς τοῦ χωρίου μας. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸ καὶ κατὰ τὴ θεμελίωση σφάχτηκε ἀλέκτορας πρὸς στερέωση τοῦ σπιτιοῦ. Ἔτσι πιστεύομε μεῖς. Εἶναι παληὲς ἑλληνικὲς προλήψεις, τὶς ὁποῖες δὲν μπορεῖ κανεὶς εὔκολα καὶ χωρὶς κάποιο ψυχικὸ φόβο ν' ἀπαρνηθῇ. Ὅλα τὰ ἔθνη πιστεύουν πῶς ὁ ἀλέκτορας μὲ τὸ τραγοῦδι του διώχνει τὰ πονηρὰ τῆς νύχτας πνεύματα. Λέγεται πῶς ἀπὸ τὴν Περσία ἦλθεν ἡ πρόληψις αὐτή.

Ὁ δάσκαλός μας κατὰ τὴ θεμελίωσι εἶπε τὰ λίγα αὐτὰ λόγια:

«Μὲ βαθεῖα συγκίνηση εἶδα τὴν κατάθεσι τοῦ θεμελίου λίθου. Γι' αὐτὸ ἕνα ἀνώτερο συναίσθημα μὲ κυριεύει. Συναίσθημα χαρᾶς καὶ ὑπερηφάνειας. Διότι εἶσθε οἱ βαθύτερα νοιώσαντες ὅτι στὸ σχολεῖο κρύπτεται ἡ γνώση καὶ τὸ φῶς, ἡ μόρφωση καὶ τὸ μέλλον. Διότι μαθητεύσατε καὶ μάθατε, ὅτι πολιτιμώτερο κι' ἀπὸ τῶν ματιῶν τὸ φῶς εἶνε τὸ ἀνέσπερο τῆς ψυχῆς φῶς, τὸ ὁποῖον τὸ σχολεῖον κλείνει. Αὐτὸ τώρα τὸ ψυχικὸ φῶς μὲ τὶς σκαπάνες σας ἀναζητᾶτε. Καὶ θὰ τὸ εὕρετε. τὸ ξέρετε καλά.

Ὅλοι καταλαβαίνομε ὅτι γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ σπιτιοῦ, τὴν ἐπισκευὴ καὶ τὴν ἀνακαίνηση τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ ὑποστέγου θὰ χρειασθοῦν 50-60 χιλιάδες δραχμές. Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς μὴ σᾶς τρομάζει. Μὴ δειλιάσετε μὴ λιποψυχήσατε. Ἡ ἀρχὴ τὸ ἥμισυ τοῦ παντός. Καὶ πόροι θὰ εὑρεθοῦν καὶ χρήματα θὰ ἐξοικονομηθοῦν. Ἡ θέλησις δυσκολίες δὲν ξέρει. Τὰ ἐμπόδια τὰ ἐκμηδενίζει. Ὅλ' αὐτὰ συντρίβονται πάνω της, σὰν τ' ἀρρισμένο καὶ μανιασμένο κῦμα στὸ βράχο. Μὲ ἥσυχο καὶ ἀτάραχο πνεῦμα προχωρεῖτε. Μέσα μου στιγμὴ αὐτὴ αὐθόρμητα ξεπηδοῦν ὁλόθερμες πρὸς τὸν ὕψιστο δεήσεις γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Πριγέα Λουτζῆ τοῦ πρώτου τοῦ Σχολείου ἀντιλήπτορα. Ἀλλὰ καὶ τὰ χείλη μου μ' εὐγνωμοσύνη προφέρουν τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰατροῦ κ. Κων Κασσιμάτη, ὅστις καὶ κόπους πολλοὺς κατέβαλε καὶ χρήματα κατέθεσε καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἐργασθέντας καὶ τοὺς μέλλοντας νὰ ἐργασθοῦν ἐξ ὀνόματος καὶ τῆς μαθητιώσης νεολαίας ἀπὸ καρδίας εὐχαριστῶ.

Τώρα μιὰ θερμὴ σύσταση σᾶς ἀπευθύνω. Μὴ ἀναπαυθῆτε στὶς φρεσκομουρωδάτες αὐτὲς δάφνες. Συχνὰ νὰ τὰς καλλιεργεῖτε. Γιατὶ ὁ χρόνος φέρνει τὸ μαρασμὸ καὶ τὴ λήθη».

Ἔτσι ἐτελείωσε ἡ ὡραία καὶ σεμνὴ τελετή. Τ' ἀναψυκτικὰ ἔλειπαν, ἀλλὰ τ' ἀναπλήρωσε πλούσιο μεσημεριανὸ τραπέζι τὸ ὁποῖον ἐστρώθη στὸ καφενεῖο ἡ «Ψυχικὴ Αὔρα» τοῦ κ. Παναγ. Σκλάβου.

ΜΥΤΑΤΙΩΤΗΣ

Ι